

Τ.Ε.Ι. Λάρισα
Παράρτημα
Καρδίτσας

Τμήμα Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου

ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΤΜΗΜΑ: ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΕΠΙΠΛΟΥ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΘΕΜΑ: «ΚΑΙΠΝΟΣΥΡΙΓΓΕΣ ΑΠΟ ΡΙΖΑ ΡΕΙΚΙΟΥ»

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

ΑΕΜ: ΞΕ 0591

ΓΑΒΡΙΗΛ ΔΑΝΑΗ

ΑΕΜ: ΞΕ 0782

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:

ΚΑΚΑΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ

ΚΑΡΔΙΤΣΑ- ΜΑΙΟΣ 2009

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	σελ.3
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	σελ.4
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΕΙΔΗ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ (ΠΙΠΑΣ ΚΑΠΝΟΥ)	σελ.5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 : ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΡΕΙΚΙ (ERICA ARBOREA)	σελ.8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 :ΣΤΑΔΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ ΑΠΟ ΡΙΖΑ ΡΕΙΚΙΟΥ	σελ.14
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.1 :ΤΑ ΜΕΡΗ ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΜΙΑ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑ	σελ.20
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 : ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑ ΑΠΟ ΜΟΡΤΑ (ΑΠΟΛΙΘΩΜΕΝΟ ΕΥΛΟ)	σελ.21
5.1: ΣΤΑΔΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ ΑΠΟ ΜΟΡΤΑ	σελ.23
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΘΕΡΜΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΗΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ	σελ.30
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: ΣΧΗΜΑΤΑ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ	σελ.38
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: ΣΥΧΝΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΤΟΥΣ ΚΑΠΝΙΣΤΕΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ	σελ.49
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: ΕΡΕΥΝΑ ΑΓΟΡΑΣ -ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ	σελ.56
9.1: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΒΒΟΣ – ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ	σελ.59
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10:ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΚΑΠΝΙΣΤΕΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ	σελ.60
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	σελ.64
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το κάπνισμα της καπνοσύριγγας για αρκετούς λαούς αποτελούσε αναπόσπαστο κομμάτι του πολιτισμού τους. Ο Ηρόδοτος είχε περιγράψει στους Σκύθες να εισπνέουν καπνό από καμένα φύλλα με καπνοσύριγγα

Σήμερα, όπως και σε άλλες χώρες έτσι και στην Ελλάδα, το κάπνισμα έχει γίνει συνήθεια στους ανθρώπους. Μια κακή συνήθεια που δύσκολα κόβεται, εξαιρετικά εθιστική και επικίνδυνη για την ανθρώπινη υγεία του καπνιστή και του παθητικού καπνιστή.

Παρόλα αυτά το κάπνισμα της πίπας (καπνοσύριγγας) είναι λιγότερο επικίνδυνο από το κάπνισμα τσιγάρου γιατί ο καπνιστής εισπνέει καπνό πίπας μόνο, ενώ με το τσιγάρο εισπνέει εκτός από τον καπνό και χαρτί, η σύνθεση του οποίου είναι μακράν επικίνδυνη για την υγεία διότι περιέχει κυτταρίνη, κόλλα, φορμαλδεΐδη, πίσσα και άλλες βλαβερές για την υγεία ουσίες.

Στα επόμενα κεφάλαια θα αναλύσουμε τις καπνοσύριγγες από ρίζα ρεικιού, τα στάδια παραγωγής της καθώς και όλα όσα πρέπει να γνωρίζουμε για τη σωστή χρήση της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Το κάπνισμα της καπνοσύριγγας μας έρχεται 1500 χρόνια πριν ο Κολόμβος ανακαλύψει την Αμερική και τον καπνό (*tabacum nikotiana*) από τους Κέλτες που κάπνιζαν αρωματικά βότανα σε σιδερένιες ή πήλινες καπνοσύριγγες . Βέβαια στην αμερικανική ήπειρο το κάπνισμα ήταν πολύ διαδεδομένο ανάμεσα στους Ινδιάνους. Για τους Ινδιάνους το κάπνισμα της καπνοσύριγγας είχε γίνει μια υψηλή ιεροτελεστία. Θεωρούσαν ότι προστάτευε τους πολεμιστές καθώς και τους ψαράδες από τρικυμίες. Επίσης κάπνιζαν σε επίσημες τελετές (π.χ. η πίπα της ειρήνης), στις τελετουργίες (εξορκισμούς) και για θεραπευτικούς λόγους.

Η πίπα (καπνοσύριγγα), αν και τα αρχαιολογικά ευρήματα μαρτυρούν ότι ήταν γνωστή από την αρχαιότητα, ήρθε στην Ευρώπη από τον σερ Ουωλτερ Ραλεϊ το 1586. Οι πρώτες ευρωπαϊκές καπνοσύριγγες ήταν έως τα τέλη του 18^{ου} αιώνα φτιαγμένες από πηλό, πορσελάνη, ασήμι και οστρακίτη. Ήταν περίτεχνες πραγματικά καλλιτεχνήματα και ήταν επίσης μεγάλες.

Το ρείκι (*Erica arborea*) ήρθε στην επικαιρότητα στο τέλος του 18^{ου} αιώνα κατά μια εκδοχή από ένα Γάλλο επισκέπτη της Κορσικής ο οποίος όταν έσπασε η καπνοσύριγγα του από οστρακίτη ζήτησε να του φτιάξουν μια από ντόπιο ξύλο (ρίζα ρεικιού). Τα αποτελέσματα ήταν θαυμάσια. Μετά από αυτό έστειλε ναυτικούς από την Μασσαλία και έφεραν ρίζες ρεικιού στο Saint Claude της Γαλλίας, ένα ορεινό χωριό με φημισμένους για την εποχή σκαλιστές ξύλου. Έτσι ξεκίνησε η παραγωγή καπνοσυριγγών από ρείκι. Την ίδια περίπου χρονική περίοδο ένας Ιταλός έμπορος έφερε στην Αγγλία ρίζες ρεικιού από την Σικελία.

Αναφορά γίνεται επίσης και από τον Ηρόδοτο που περιγράφει στους Σκύθες να εισπνέουν καπνό από καιγόμενα φύλλα το 500 π.Χ.

Αποδείχθηκε από τη μέχρι σήμερα χρήση του ρεικιού, ως επικρατέστερο υλικό κατασκευής καπνοσύριγγας, ότι είναι το πιο γευστικό υλικό που αναδεικνύει τα αρώματα του καπνού και συνεπώς το πιο ενδεδειγμένο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΕΙΔΗ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ (ΠΙΠΑΣ ΚΑΠΝΟΥ)

Τα υλικά μιας καπνοσύριγγας διαφέρουν από χώρα σε χώρα. Έτσι συναντάει κανείς καπνοσύριγγες από οπτή γη(terra cotta, πηλό) , κυρίως στην Αγγλία και την Ολλανδία στην οποία λέγεται ότι οι ναυτικοί μετρούσαν τις αποστάσεις με το πόσες καπνοσύριγγες κάπνιζαν μέχρι να φτάσουν στον προορισμό τους.

Στην Γαλλία, στην Αυστρία, και στην Γερμανία χρησιμοποιούσαν καπνοσύριγγες πορσελάνινες και ζωγραφισμένες. Στην Οθωμανική Αυτοκρατορία υπήρχαν καπνοσύριγγες από ένυδρο πυριτικό μαγνήσιο, σκαλιστές που απεικόνιζαν πρόσωπα, ξύλινες, μεταλλικές και τέλος γινόταν χρήση των ναργιλέδων.

Στην εποχή του ήρωα Sherlock Holms άρχισαν να εμφανίζονται οι καπνοσύριγγες από κολοκύθα σήμα κατατεθέν του δαιμόνιου ντετέκτιβ.

Παρακάτω αναλύουμε τα βασικά είδη καπνοσυριγγών.

Καπνοσύριγγες από Ρείκι (Erica Arborea) : Θάμνος που συναντάμε στις χώρες της Μεσογείου με μεγάλη αντοχή στη θερμότητα .Η καταλληλότερη ηλικία ρίζας για την κατασκευή πίπας είναι 80-100 αλλά συνήθως χρησιμοποιούνται ρίζες με ηλικία 40-50 ετών. (Εικόνα 2.1)

Εικόνα 2.1: Κομμάτι από ρίζα ρεικιού

Καπνοσύριγγες από Σήπιο (Ενυδρο πυριτικό μαγνήσιο, meerschaum): Παράγεται από απολιθωμένα όστρακα μικρών θαλάσσιων οργανισμών που βρίσκονται στον πυθμένα των ωκεανών. Βρίσκεται σε κόκκινα στρώματα πλού και τα καλύτερης ποιότητας τα βρίσκουμε στο Εσκιζεχρ στη κεντρική Τουρκία. Η λέξη «meerschaum» σημαίνει «αφρός της θάλασσας» στα γερμανικά δικαιολογώντας το άσπρο χρώμα και το εκπληκτικά χαμηλό βάρος της(Εικόνα 2.2).

Εικόνα 2.2: Καπνοσύριγγες από σήπιο

Καπνοσύριγγες από Καλαμπάς: Κολοκύθα νοτίου Αφρικής η οποία μοιάζει ειδικά διαμορφωμένη για καπνοσύριγγες. Το σχήμα διαμορφώνεται εφαρμόζοντας βάρος στο κοτσάνι και αναγκάζοντας το να πάρει μια ελαφριά κλίση. Η ώριμη κολοκύθα κόβετε και αποξηραίνεται, ύστερα γεμίζετε με μια λουρίδα φελλού για να πάρει το σχήμα του μπολ(κοιλότητας καπνού για καπνοσύριγγα). Προσφέρει από τα δροσερότερα και στεγνότερα καπνίσματα. Είναι αρκετά ακριβές καπνοσύριγγες και για το λόγο αυτό πολλές φορές αντικαθιστούν την κολοκύθα και χρησιμοποιούν σαν πρώτη ύλη το μαόνι με την ίδια κλασική μορφή και τις πουλούν για καπνοσύριγγες από κολοκύθα(Εικόνα 2.3).

Εικόνα 2.3 Καπνοσύριγγα από καλαμπα

Καπνοσύριγγες από Πυλό : Ήταν πολύ δημοφιλής στην Αγγλία και στην κεντρική Ευρώπη πριν την ανακάλυψη του ρεικιού. Είναι δύσχρηστες καπνοσύριγγες και χαμηλής ποιότητας (Εικόνα 2.4). Οι υποστηρικτές του συγκεκριμένου τύπου καπνοσύριγγας υποστηρίζουν ότι σε αντίθεση με άλλα υλικά μια καλοφτιαγμένη καπνοσύριγγα από πηλό προσφέρει «καθαρό» καπνό χωρίς προσθήκη γεύσης από το κύπελο του καπνού.

Εικόνα 2.4 Καπνοσύριγγα από πυλό

Ναργιλές : Είναι συσκευή καπνίσματος ασιατικής προέλευσης στην οποία ο εισπνεόμενος καπνός φιλτράρεται προηγουμένως σε νερό (Εικόνα 2.5). Η ονομασία του προέρχεται από την περσική λέξη «ναργκιούλ» (είδος ινδικής καρύδας) από την οποία στην αρχή κατασκευάζονταν οι ναργιλέδες πριν χρησιμοποιηθεί η γυάλινη σφαίρα. Το χαρμάνι το οποίο καπνίζεται στο ναργιλέ δεν είναι καπνός τσιγάρου ή καπνοσύριγγας. Ο καπνός αυτός είναι υγρός και πολλές φορές αρωματισμένος και ονομάζεται «τουμπεκί».

Εικόνα 2.5 Ναργιλές

Πίπα οπίου: Είναι συνήθως μήκους 30-45 εκατοστών με μακριά επιστόμια και χρησιμοποιούνται για το κάπνισμα οπίου.

Καπνοσύριγγες από Καλαμπόκι: Η καπνοσύριγγα από καλαμπόκι είναι αμερικάνικης επινοήσεως. Από κούφιο καλαμπόκι ειδικής ποικιλίας πολύ φθηνές και συνήθως μιας χρήσης (Εικόνα 2.6). Δεν χρειάζεται περίοδο «ξεκούρασης» όπως για παράδειγμα οι καπνοσύριγγες από ρίζα ρεικιού. Διάσημος καπνιστής αυτού του τύπου καπνοσύριγγας είναι ο γνωστός ήρωας κινουμένων σχεδίων «Ποπάι» .

Εικόνα 2.6 Καπνοσύριγγα από καλαμπόκι

Εικόνα 3.2 :Ρίζα ρεικιού

Εικόνα 3.1 : θάμνος Erica arborea

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΤΟ ΡΕΙΚΙ

Το ρείκι (Εικόνα 3.1) μεγαλώνει σε αρκετές περιοχές του κόσμου. Εκείνο το οποίο χρησιμοποιείται στη κατασκευή της καπνοσύριγγας προέρχεται κυρίως από περιοχές γύρω από τη μεσόγειο θάλασσα.(Τμήματα της Γαλλίας, Ισπανίας, Ιταλίας, Σικελίας, Ελλάδας, Κορσικής, Σαρδηνίας, Βόρειας Αφρικής.)

Ένας συνδυασμός ζεστού κλίματος, κακής ποιότητας εδάφους(ο θάμνος αναπτύσσεται σε δασωμένους λόφους ή σε άλλες περιοχές όπου η καλλιέργεια δεν είναι δυνατή), και φτωχές συνθήκες αναπτύξεως θέτουν αυτό το θάμνο σε ένα βασανιστικό τεστ: Να παλέψει για να απορροφήσει το λίγο νερό που υπάρχει στο γύρω έδαφος ή να πεθάνει. Εξαιτίας αυτής της προσπάθειας αυξάνεται πολύ αργά αναπτύσσοντας πολύ καλά τριχοειδή αγγεία για να απορροφήσει και να κρατήσει το λίγο νερό που υπάρχει. Αυτά τα τριχοειδή αγγεία είναι ότι βλέπουμε σαν ίνες σε μια ολοκληρωμένη καπνοσύριγγα.

Τα τριχοειδή αγγεία για τα οποία μιλάμε, βρίσκονται στη ρίζα (Εικόνα 3.2) του θάμνου δηλαδή το τμήμα εκείνο το οποίο μεγαλώνει κάτω από την επιφάνεια του εδάφους, έχει λίγο πολύ σχήμα μπάλας, λειτουργεί σαν χώρος αποθηκείσεως του νερού το οποίο το φυτό χρειάζεται για να επιβιώσει. Το νερό διοχετεύεται από το χώρο αποθηκείσεως διαμέσου των κλαδιών τα οποία αναπτύσσονται έξω από το έδαφος δίνοντας τροφή σε αυτά τα κλαδιά και στα φύλλα τα οποία αναπτύσσονται. Κάθε ρίζα είτε είναι 30 είτε 130 χρονών δεν παρουσιάζει αυτό που εμείς αποκαλούμε ίνες, σε όλο της το μέγεθος. Όταν μια ρίζα είναι χωρισμένη στα δυο μια ποικιλία από δείγματα ιών είναι δυνατόν να παρουσιαστούν σε αυτήν.

Το κέντρο της ρίζας δεν έχει ίνες. Αυτό περιέχει όλο το υγρό το οποίο κρατιέται από τη ρίζα, έχει κόκκινο χρώμα και είναι γνωστό ως «αίμα». Το ξύλο το οποίο περικλείει αυτό το «αίμα» έχει επίσης κοκκινωπή απόχρωση και στερείται τριχοειδών αγγείων. Τα τριχοειδή αγγεία τα οποία περιστοιχίζουν το κέντρο μπορούν να έχουν ευθύ σχήμα, σταυρωτό, μικτό τύπο κλπ. Καθώς παρατηρούμε το επάνω μέρος της ρίζας από το οποίο αναδύονται τα κλαδιά, ένα κομμάτι γνωστό ως ξυλώδες μέρος του κλαδιού διακρίνεται. Επειδή τα κλαδιά του θάμνου ξεκινάνε τη ανάπτυξη τους μέσα από τη ρίζα, το ξύλο της ρίζας σε αυτές τις περιοχές παίρνει μερικά από τα χαρακτηριστικά του αναδύομένου κλαδιού. Επίσης πρέπει να γνωρίζουμε το εξής σημαντικό ότι δεν υπάρχουν άψογα κομμάτια ρίζας.

Κάθε ένα κομμάτι έχει ελαττώματα. Αυτά βρίσκονται στην επιφάνεια της ρίζας και έχουν αφαιρεθεί κατά την διαδικασία της κατασκευής της καπνοσύριγγας ή βρίσκονται κάτω από την επιφάνεια της φαινομενικά άψογης καπνοσύριγγας που κρατάμε. Επίσης πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι αυτή η ρίζα μεγαλώνοντας σε φτωχό έδαφος αναπτύσσεται πολύ αργά. Αυτή η ανάπτυξη εμποδίζεται συχνά από πέτρες και άλλα. Η ρίζα σαν μεγαλύτερη ή μικρότερη απόφυση ζωντανού οργανισμού έχει την δυνατότητα να αυτογιατρεύεται. Έτσι όταν η ρίζα έχει αναπτυχθεί γύρω από μια πέτρα και έχει τραυματιστεί κάτω από την πίεση αυτής τότε η ρίζα παράγει καινούριο ξυλώδες τμήμα για να επουλώσει το τραύμα. Αυτό το καινούριο κομμάτι ξύλου είναι εντελώς ανόμοιο με το παλαιότερο. Μοιάζει τόσο διαφορετικό που εάν αυτό φανεί μέσα σε μια πίπα τότε πολύ θα ορκιζόντουσαν ότι αυτό δεν είναι ξύλο αλλά ένα κομμάτι στόκος που έχει τοποθετηθεί σε αυτή.

Ανάλογα με την περιοχή από την οποία προέρχεται η ρίζα είναι καλής ή κακής ποιότητας ή μέτριας. Ρίζες από την Γαλλία και την Ισπανία είναι κατώτερης ποιότητας από αυτές της Κορσικής. Οι ιταλικές και ελληνικές είναι είτε πολύ καλής ποιότητας είτε πολύ κακής, ενώ οι αλγερινές θεωρούνται καλές για φθηνές πίπες. Έτσι ενώ κάθε μια πίπα προερχόμενη από διαφορετική περιοχή έχει τα δικά της χαρακτηριστικά φαίνεται λογικό να συμπεράνουμε ότι είναι πολύ περισσότερο σημαντικό να ξέρουμε κάτω από ποιες συνθήκες έχει μεγαλώσει η ρίζα παρά από ποια χώρα προέρχεται. Για παράδειγμα μια ρίζα που έχει αναπτυχθεί σε μια καλλιέργεια στη Κορσική(αν μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο) θα θεωρηθεί πολύ κατώτερη από μια άλλη η οποία έχει μεγαλώσει σε μια λοφοσειρά στην νότια Ισπανία.

Η θεραπεία της ρίζας διαφέρει από την μια στην άλλη. Η μια μπορεί να έχει θεραπευθεί πλήρως ενώ η άλλη όχι. Δηλαδή, η ρίζα προέρχεται από κακής ποιότητας εδάφη(πολύ κακής θα λέγαμε) εκεί όπου έχει μεγαλώσει για πολλά χρόνια πριν κάποιος την ξεθάψει και την μεταφέρει.

Το ρείκι είναι θάμνος και πολλά είδη αυτού μεγαλώνουν ανά τον κόσμο. Κάποτε υπήρχε κάποιος από την Βόρεια Καρολίνα ο οποίος επιχειρήσε να καλλιεργήσει το συγκεκριμένο είδος λόγω του πολέμου που διεξαγόταν το 1940. Δεν πέτυχε όμως καθώς η ποιότητα ήταν πολύ κακή λόγω του εδάφους και δεν ανέπτυξε τα χαρακτηριστικά που χρειάζονται για την ανθεκτικότητα της ρίζας στη φωτιά.. Για αυτή την ανθεκτικότητα ο θάμνος χρειάζεται να υποστεί «βασανιστήρια και να παλέψει». Κακό έδαφος χρειάζεται και κακό κλίμα. Κακό όχι με την έννοια του κρύου, κακό με την έννοια του ζεστού, και με πολύ λίγο νερό γύρω του. Κάτω από αυτές τις συνθήκες η ρίζα αναπτύσσεται πολύ αργά, μερικά

χιλιοστά κάθε χρόνο. Εάν δεν ξεθαφτεί πολύ γρήγορα-τουλάχιστον για 50 χρόνια –μπορεί να φανεί χρήσιμη.

Λόγω του μεγάλου χρόνου παραμονής της στο έδαφος υπάρχουν πολλών ειδών πράγματα στη ρίζα. Η συγκεκριμένη ρίζα μοιάζει με μια μπάλα η οποία έχει μικρές ρίζες από κάτω της και κλαδιά από πάνω της, και υπάρχουν πολλά πράγματα μέσα σε αυτή. Αλλά πριν κάποιος σκεφτεί να φτιάξει μια καπνοσύριγγα από αυτή πρέπει να προηγηθούν ορισμένες ενέργειες. Πρώτα ο αρμόδιος για την συλλογή της πρέπει να προσέξει έτσι ώστε να την φέρει επάνω άθικτη χωρίς να προκαλέσει τραυματισμούς σε αυτή. Δε πρέπει να τραυματίσει τη ρίζα με το φτυάρι η την αξίνα εκθέτοντας το εσωτερικό της πριν αυτή μεταφερθεί στο κοπήριο. Έτσι λοιπόν αφού βρεθεί ο θάμνος πρέπει να προσδιοριστεί η ηλικία του, δε θα θέλαμε να ξεθάψουμε μια ρίζα η οποία είναι ακατάλληλη για την κατασκευή μιας καπνοσύριγγας, αντί να την αφήσουμε να μεγαλώσει για να την χρησιμοποιήσουμε μετά από μερικά χρόνια.

Πρώτα κόβουμε τα κλαδιά έτσι ώστε αυτά να προεξέχουν ίσα -ίσα από το έδαφος, σκάβουμε γύρω-γύρω χρησιμοποιώντας το φτυάρι και την αξίνα φέρνοντας τη στην επιφάνεια σιγά-σιγά. Είναι πολύ σκληρή δουλειά και σε αυτό το σημείο θα πρέπει να πούμε τις δύσκολες συνθήκες κάτω από τις οποίες δουλεύουν αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους είναι μεγάλης ηλικίας καθώς κανένας νέος δεν θέλει να κάνει αυτή τη δουλειά.

Αφού η ρίζα βγει στην επιφάνεια πρέπει να κοπούν οι μικρές ρίζες από κάτω της χρησιμοποιώντας ένα πριόνι και ύστερα να τοποθετηθεί προσεκτικά στο καροτσάκι. Όταν έχουμε αρκετές ρίζες τις πηγαίνουμε στο κτίριο όπου οι εργαζόμενοι εκεί τις στοιβάζουν τη μια πάνω στην άλλη δημιουργώντας ένα μικρό βουναλάκι από αυτές. Ύστερα τις ψεκάζουν με νερό για να τις καθαρίσουν. Στη συνέχεια βάζουν τις ρίζες σε μια τάφρο και τις σκεπάζουν με σακιά από πάνω και τις αφήνουν εκεί μέχρι να «πεθάνουν», χρειάζεται περίπου ένα διάστημα τριών μηνών για να γίνει αυτό. Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι συγκεκριμένο φυτό είναι μεγάλος μαχητής καθώς ακόμα και σε αυτό το σημείο αν σηκώσουμε τα καλύμματα για να δούμε θα παρατηρήσουμε μικρά πράσινα κλαδάκια να προεξέχουν από αυτό, δείγμα του πόσο πολύ παλεύει για την επιβίωση ψάχνοντας ακόμα και εκεί χώμα για να θαφτεί.

Αφού τελειώσει αυτή η διαδικασία είναι ώρα για την κοπή της ρίζας. Μεταφέρονται στο κτίριο όπου εκεί υπάρχουν ειδικευμένοι εργάτες που κάνουν αυτή τη δουλειά πολλά χρόνια και έχουν μεγάλη εμπειρία η οποία και απαιτείται για να μην αχρηστευθεί η ρίζα. Η

κοπή γίνεται χρησιμοποιώντας ένα δισκοπρίονο μεγάλης διαμέτρου και μεγάλης αντοχής δοντιών. Επειδή εξωτερικά η ρίζα είναι ξηρή πρέπει να βραχεί πριν κοπεί αλλιώς θα σχιστή όταν θα έρθει σε επαφή με το κοπτικό μέσο.

Αφού κοπεί στα δυο η ρίζα, σε αυτή φανερώνεται μια μικρή κεντρική κοιλότητα, η οποία και περιέχει κόκκινο υγρό. Το κεντρικό μέρος της ρίζας είναι επίσης χρωματισμένο κόκκινο το οποίο και εξασθενεί καθώς απομακρυνόμαστε από το κέντρο. Από αυτό το σημείο ο εργάτης κόβει την ρίζα σε άλλα μικρότερα κομμάτια τα οποία και τοποθετεί σε διάφορους σάκους ανάλογα με το αν το κομμάτι είναι από το εξωτερικό μέρος της ρίζας ή από το κεντρικό, όπως επίσης και ανάλογα με το μέγεθος του κομματιού.

Έτσι λοιπόν έχουμε διάφορους σάκους με κομμάτια κατανεμημένα σύμφωνα με τη πρώτη διαλογή. Στη συνέχεια τα κομμάτια που είναι μέσα στους σάκους βράζονται, αν και είναι νεκρά έχουν ακόμα πολλών ειδών οργανισμούς και ακαθαρσίες μέσα τους, που θα επηρεάσουν τον επίδοξο καπνιστή την πίπας η οποία θα φτιαχτεί από το συγκεκριμένο κομμάτι. Το βράσιμο αφαιρεί τους χυμούς και τις ακαθαρσίες από τα κομμάτια και τα αντικαθιστά με νερό.

Μετά το βράσιμο τα κομμάτια χωρίζονται σύμφωνα με την αξιολόγηση τους και αφήνονται να στεγνώσουν όπου και μετά επαναξιολογούνται (καπνοσύριγγες που φτιάχνονται από το κεντρικό μέρος της ρίζας θεωρούνται καλύτερης ποιότητας)

Μετά και τη δεύτερη αξιολόγηση τα κομμάτια πρέπει να συνεχίσουν την διαδικασία ξήρανσης του για ένα χρονικό διάστημα περίπου 18 μηνών. Αυτό δε γίνεται πάντα και εξαρτάται από το πόσο έχει ανάγκη τα χρήματα το κοπτήριο.

Τα 'μπολ' της καπνοσύριγγας δεν μπορούν να διαμορφωθούν εάν το κομμάτι είναι πολύ ξηρό ή πολύ υγρό. Εάν είναι πολύ υγρό τότε δεν κόβεται σωστά, εμφανίζει μπαλώματα και σημάδια υγρασίας. Εάν είναι πολύ ξηρό τότε το ξύλο σπάει όταν κόβεται. Έτσι πρέπει να υπάρχει μια ισορροπία πριν το ξύλο οδηγηθεί για περαιτέρω επεξεργασία, είτε αυτή γίνει με το χέρι είτε με την χρησιμοποίηση μηχανημάτων. Εφόσον αυτή η ισορροπία επιτευχθεί μπορούμε να χωρίσουμε τα μπολ σε δυο κατηγορίες: Α ποιότητας και Β ποιότητας, όπου τα πρώτα έχουν υποστεί περαιτέρω ξήρανση ενώ τα δεύτερα όχι.

Τα Β ποιότητας έχουν υποστεί όλη την παραπάνω επεξεργασία αλλά μέχρι εκεί, προσαρμόζεται το επιστόμιο και είναι έτοιμα για πούλημα. Μπορεί να καπνίζονται σωστά μπορεί και όχι και αποτελούν την πλειονότητα αυτών που πωλούνται σήμερα. Είναι φθηνές φτιαγμένες από μηχανή και σχεδόν πάντα έχουν σημάδια «στόκου». Χρειάζονται μεγάλη

διαδικασία στρωσίματος μέχρι να μπορέσουν να προσφέρουν την μέγιστη απόλαυση καπνίσματος.

Τα 'Α ποιότητας συνεχίζουν να υφίστανται περαιτέρω επεξεργασίες έτσι ώστε να προσφέρουν τη μέγιστη καπνιστική απόλαυση.

Οι τρεις κύριες μέθοδοι ξήρανσης που χρησιμοποιούνται είναι η **ξήρανση σε τεχνητό ξηραντήριο, φυσική ξήρανση και η ξήρανση με έλαια.**

■ **Ξήρανση σε τεχνητό ξηραντήριο:** Είναι ένα γρήγορος τρόπος ξήρανσης ελέγχου θερμότητας ο οποίος επισπεύδει τη διαδικασία ξήρανσης όπου απαιτούνται μερικές εβδομάδες αντί για χρόνια που απαιτούνται κατά την φυσική ξήρανση . Τα κομμάτια τοποθετούνται στο ξηραντήριο και ξηραίνονται με τεχνητή θερμότητα. Πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα κατά την διάρκεια αυτής της διαδικασίας και να γυρίζουμε τα κομμάτια καθώς υπάρχει περίπτωση ένα μέρος του κομματιού να ξεραθεί γρηγορότερα από ένα άλλο και έτσι να προκαλέσει ανεπανόρθωτα σφάλματα στο κομμάτι και αχρήστευση αυτού.

■ **Φυσική ξήρανση:** Είναι η διαδικασία η οποία έχει ξεκινήσει από το κοπήριο και συνεχίζεται από το κατασκευαστή. Είναι μια χρονοβόρα και με μεγάλο κόστος μέθοδος που απαιτεί μεγάλα αποθέματα κομματιών καθώς για να ξεραθούν και να χρησιμοποιηθούν χρειάζονται χρόνια. Τα κομμάτια τοποθετούνται σε ράφια ή σε καλύβες για να συνεχίσουν την ξήρανση τους. Η συγκεκριμένη ξήρανση διαρκεί από 3 έως 5 χρόνια και εξαρτάται από τον τύπο της ρίζας καθώς επίσης και από το χώρο φυσικής ξήρανσης.

■ **Ξήρανση ελαίων:** Η συγκεκριμένη μέθοδος δημιουργήθηκε από τον Alfred Dunhill σαν ένας τρόπος για μείωση του χρόνου ξήρανσης με τη μέθοδο του ξηραντηρίου αλλά χωρίς να χάσουν τα κομμάτια την υψηλή ποιότητα ξήρανσης που επιτυγχάνεται μέσω της φυσικής ξήρανσης. Έχει καταχωρηθεί ως πατέντα την 14^η Οκτωβρίου 1918.

Τα κομμάτια μουσκεύονται σε φυτικά έλαια και τοποθετούνται σε οριχάλκινους θερμαινόμενους γόμφους οι οποίοι είναι επάνω από θερμαινόμενη τουρμπίνα αερίου. Η ζέστη ελέγχεται έτσι ώστε μετά από μια περίοδο εβδομάδων τα έλαια να εξαεριστούν από το κομμάτι με τη μορφή χυμών απομακρύνοντας ρητίνες και άλλες βλαβερές ουσίες. Τα έλαια απεκκρίνονται περιοδικά με σκούπισμα των κομματιών πριν δημιουργήσουν μια ξερή επίστρωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΣΤΑΔΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ ΑΠΟ ΡΙΖΑ ΡΕΙΚΙΟΥ

ΠΡΟΣΤΑΔΙΟ :

Όταν συλλεχθούν οι ρίζες (Εικόνα 4.1) αποθηκεύονται σκεπασμένες και βρέχονται συνεχώς. Στη συνέχεια βράζονται για 24 ώρες (Εικόνα 4.2) και μετά κόβονται σε προπλάσματα (κύβους) από τα οποία θα φτιαχτεί η καπνοσύριγγα (Εικόνα 4.3). Αυτό το πρώτο στάδιο παραγωγής αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι της παραγωγής και θέλει μεγάλη εμπειρία. Εδώ, θα διαχωριστούν τα κομμάτια Α' ποιότητας με τα κάθετο νερά.

Αμέσως μετά το κόψιμο, ακολουθεί η διαλογή των μεγεθών και ποιότητας. Εδώ, έχουμε την πρώτη ποιοτική διαλογή. Κατά την διάρκεια αυτών των εργασιών τα προπλάσματα (κύβοι) βρέχονται συνεχώς με άφθονο νερό. Στην συνέχεια, αποθηκεύονται σε κλειστούς, καλά αεριζόμενους χώρους για 6 μήνες έως 1 χρόνο (Εικόνα 4.4).

Επόμενο στάδιο είναι η διαλογή μεγέθους και το δεύτερο στάδιο ποιοτικής διαλογής. Εδώ, τα προπλάσματα χωρίζονται ανάλογα με το μέγεθός τους για την κατασκευή καπνοσυριγγών συγκεκριμένου σχήματος.

Εικόνα 4.1.: Ρίζα ρεικιού
(*Erica Arborea*)

Εικόνα 4.2.: Διαδικασία βρασμού ριζών ρεικιού

Εικόνα 4.3.: Προπλάσματα

Εικόνα 4.4.: Στάδιο αποθήκευσης προπλασμάτων

Στη συνέχεια περνάμε στην κατασκευή της καπνοσύριγγας. Υπάρχουν τέσσερα διαφορετικά στάδια χωρίς να χρειάζονται εξειδικευμένα μηχανήματα για την κατασκευή της.

ΣΤΑΔΙΟ ΠΡΩΤΟ :

ΔΙΑΝΟΙΞΗ ΟΠΗΣ (ΣΤΟ ΚΥΡΙΟ ΣΩΜΑ) ΜΕ ΧΡΗΣΗ ΤΟΡΝΟΥ

Ο τόννος που χρησιμοποιείται είναι απλού σημείου για τη δημιουργία κυκλικών διατομών. Το ξυλοτεμάχιο περιστρέφεται και το τρυπάνι ακίνητο προωθείται και πιέζεται στο τεμάχιο.

Τα βασικά πλεονεκτήματα της χρήσης του τόννου για την διαδικασία αυτή είναι δυο:

A) Το βάθος της τρύπας που μπορεί να κάνει κάποιος περιορίζεται και εξαρτάται από το μήκος του τρυπανιού. Αυτό μας επιτρέπει να τρυπάμε καπνοσύριγγες με μεγάλο στέλεχος που διαφορετικά θα ήταν αδύνατο να τρυπηθούν με κάποιο άλλο μηχανήμα.

B) Επειδή το κοπτικό μέσο του τόννου μπορεί να μετακινηθεί μακριά από το κατεργαζόμενο τεμάχιο, ο τεχνίτης μπορεί να ελέγξει την πρόοδο που έχει κάνει μέχρι εκείνο το σημείο.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ :

- Τετραγωνίζουμε το τεμάχιο του ξύλου που θέλουμε να κατεργαστούμε γιατί έτσι γίνεται πιο εύκολη η κατεργασία του.
- Αποφασίζουμε τι σχέδιο θέλουμε να δώσουμε στην καπνοσύριγγα και το σχεδιάζουμε στην μια πλευρά του τεμαχίου (Εικόνα 4.5). Προσέχουμε οι γραμμές να είναι ευθείες .

Εικόνα 4.5.: Τετραγωνισμένο τεμάχιο με σχεδιασμένες τις απαραίτητες γραμμές για την κατεργασία

- Τοποθετούμε το τεμάχιο στην κεφαλή και ευθυγραμμίζουμε το σημείο το οποίο θέλουμε πρώτα να τρυπήσουμε. Πρώτα θα ανοιχθεί η τρύπα του αέρα από την οποία ρουφάμε καπνό κατά τη χρήση της καπνοσύριγγας (Εικόνα 4.6).

Εικόνα 4.6.: Διάνοιξη οπής αέρα

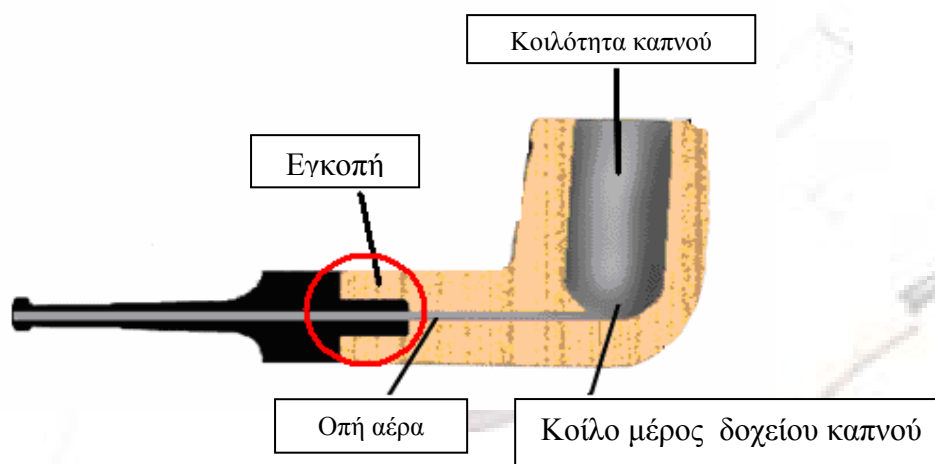
- Ρυθμίζουμε τον τόρνο ώστε να έχουμε χαμηλή ταχύτητα κατεργασίας για καλύτερα αποτελέσματα.
- Αφού έχουμε τοποθετήσει το τεμάχιο στην κεφαλή και το έχουμε ευθυγραμμίσει φέρνουμε το κοπτικό στο τεμάχιο, το κλειδώνουμε και ξεκινάμε τη διάνοιξη της οπής.

- Κατά τη διάνοιξη σταματάμε ανά τακτά χρονικά διαστήματα, απομακρύνουμε το κοπτικό μέσο και καθαρίζουμε όσο γίνεται το τεμάχιο από τα υπολείμματα κατεργασίας (πριονίδια). Η παραπάνω διαδικασία γίνεται για να μην υπάρξει υπερθέρμανση στο εσωτερικό του ξύλου λόγω της συνεχούς τριβής.
- Σταματάμε όταν φτάσουμε στο επιθυμητό αποτέλεσμα, έτσι έχουμε δημιουργήσει την οπή του αέρα η οποία στη συνέχεια θα ενωθεί με την κοιλότητα του καπνού.

ΣΤΑΔΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ :

ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΕΓΚΟΠΗΣ

Με τον όρο «εγκοπή» εννοούμε το σημείο που ενώνει το επιστόμιο με το κυρίως σώμα.
(Σχήμα 4.1).

Σχήμα 4.1.:Στον κόκκινο κύκλο σημειώνεται η εγκοπή

1. Σημειώνουμε πάνω στο ξυλοτεμάχιο το βάθος της εγκοπής.
2. Ευθυγραμμίζουμε ξανά το τεμάχιο και βάζουμε το κατάλληλο κοπτικό για τη διαμόρφωση της συγκεκριμένης εγκοπής. Φροντίζουμε όχι μόνο να έχουμε τη σωστή γωνία αλλά επίσης θα πρέπει να κεντράρουμε τη συγκεκριμένη εγκοπή με την οπή του αέρα.
3. Τετραγωνίζουμε την επιφάνεια της εγκοπής έτσι ώστε να είναι εντελώς επίπεδη και κατακόρυφη στον άξονα που θα ανοιχθεί η εγκοπή.
4. Γίνεται η διάνοιξη της εγκοπής.
5. Σταματάμε όταν φτάσουμε στο επιθυμητό αποτέλεσμα.

6. Αφού απομακρύνουμε τον τόρνο βλέπουμε την εγκοπή. Αν την έχουμε κάνει σωστά τότε η οπή του αέρα θα πρέπει να βρίσκεται ακριβώς στη μέση της εγκοπής.

ΣΤΑΔΙΟ ΤΡΙΤΟ :

ΔΙΑΝΟΙΞΗ ΚΟΙΛΟΤΗΤΑΣ ΚΑΠΝΟΥ

- Τοποθετούμε το ξυλοτεμάχιο στην κεφαλή από τη μεριά που θέλουμε να δημιουργήσουμε την κοιλότητα του καπνού (Εικόνα 4.7).

Εικόνα 4.7 :Τοποθέτηση ξυλοτεμαχίου στην κεφαλή

- Ευθυγραμμίζουμε το τεμάχιο έτσι ώστε να ανοιχθεί η οπή της κοιλότητας. Η οπή του αέρα και αυτή της κοιλότητας πρέπει να είναι ευθυγραμμισμένα.
- Σημειώνουμε στο τεμάχιο το μήκος της οπής που θα χρησιμοποιηθεί για την κοιλότητα του καπνού.
- Ανοίγουμε την οπή αργά και σταθερά. Ανά τακτά χρονικά διαστήματα σταματάμε, απομακρύνουμε το κοπτικό, καθαρίζουμε την κοιλότητα και ελέγχουμε για να δούμε σε ποιο σημείο βρισκόμαστε. Σταματάμε την κατεργασία όταν η οπή της κοιλότητας φτάσει μέχρι την οπή του αέρα (Εικόνα 4.8).

Εικόνα 4.8: Διάνοιξη της κοιλότητας του καπνού.

ΣΤΑΔΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ:

ΜΟΡΦΟΠΟΙΗΣΗ

Η ξύλινη καπνοσύριγγα αρχίζει να παίρνει πραγματικά σχήμα στο δίσκο λείανσης (τριβέα). Μέχρι αυτό το σημείο έχουμε ένα μεγάλο κομμάτι από ρείκι με σπές. Αυτό το στάδιο της μορφοποίησης είναι το καλύτερο γιατί αρχίζει να παίρνει « σάρκα και οστά » το σχέδιο της καπνοσύριγγας που θέλουμε να κατασκευάσουμε(Εικόνα 4.9). Χρησιμοποιούμε τα κατάλληλα γυαλόχαρτα. Στην αρχή το μηχάνημα λειτουργεί σε μεγάλες στροφές και όσο μορφοποιείται η καπνοσύριγγα τόσο μειώνουμε τις στροφές. Ανάλογα με το στυλ της καπνοσύριγγας που θέλουμε να κατασκευάσουμε, αυτό το στάδιο μπορεί να είναι σύντομο ή χρονοβόρο.

Στο τελείωμα της μορφοποίησης για τις λεπτομέρειες χρησιμοποιούμε λίμες είτε επίπεδες είτε στρογγυλές, διαφόρων μεγεθών.

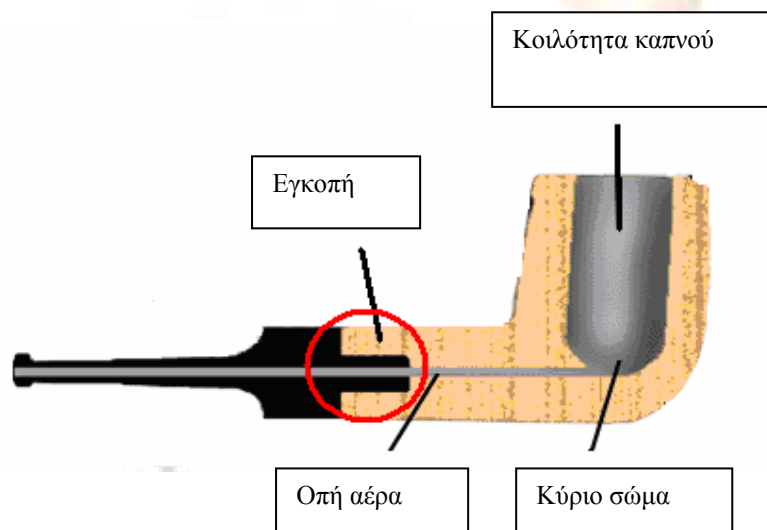
Εικόνα 4.9 : Μορφοποίηση ξυλοτεμάχιου στον τριβέα.

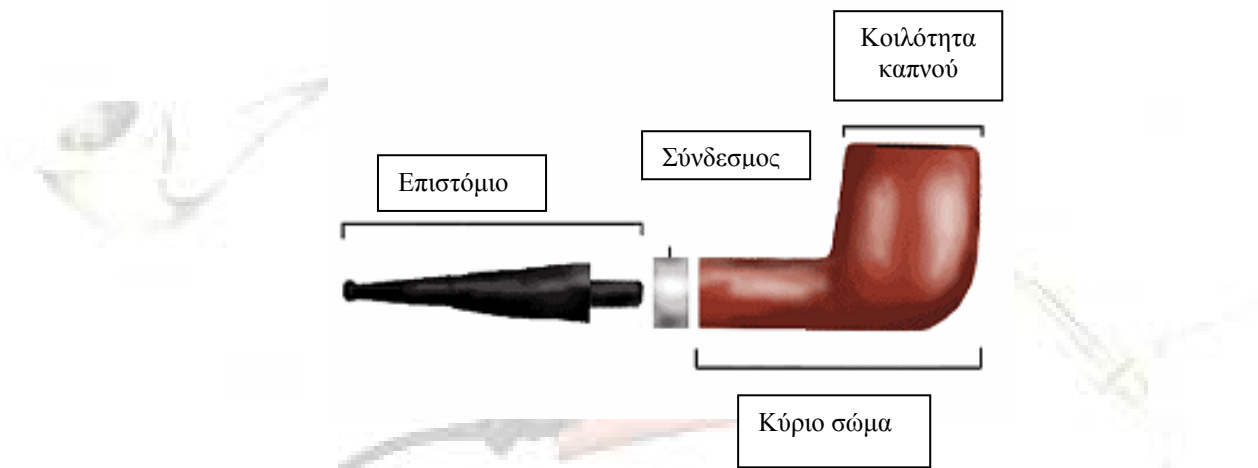
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.1

ΤΑ ΜΕΡΗ ΜΙΑΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ

Η καπνοσύριγγα αποτελείται από το επιστόμιο το οποίο προσαρμόζεται στο κύριο σώμα (Εικόνα 4.1.1-4.1.2). Το επιστόμιο συνήθως κατασκευάζεται από πλαστικό. Η σύνδεση του επιστόμιου και του κυρίως σώματος γίνεται με την κατασκευή στρογγυλού μόρσου στο επιστόμιο και αντίστοιχης εγκοπής στο κυρίως σώμα. Ο σύνδεσμος αυτός επιτρέπει στον χρήστη να αποσυνδέει και να απομακρύνει εύκολα το επιστόμιο από το κυρίως σώμα της καπνοσύριγγας για να προβαίνει στην απαιτούμενη διαδικασία καθαρισμού της.

Ορισμένες καπνοσύριγγες για την ενίσχυση της σύνδεσης που αναφέραμε παραπάνω και για λόγους διακόσμησης φέρουν ένα μεταλλικό ή πλαστικό κρίκο που περιβάλλει το μόρσο.

Εικόνα 4.1.1-4.1.2: Τα μέρη από τα οποία αποτελείται μια κλασική καπνοσύριγγα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑ ΑΠΟ ΜΟΡΤΑ

Ψάχνοντας υλικό από Μόρτα

Με τον όρο μόρτα εννοούμε το απολιθωμένο ξύλο, δηλαδή ξύλο που δημιουργείται όταν δέντρα αφού πέσουν στο έδαφος καταπλακώνονται και λόγω της έλλειψης του οξυγόνου, που επισπεύδει τη διαδικασία της αποσύνθεσης, τα δέντρα αρχίζουν να πετρώνουν.

Η διαδικασία του να συλλέξει κανείς «μόρτα» είναι μία από τις μεγαλύτερες διαφορές ανάμεσα στο να κάνεις καπνοσύριγγα από μόρτα και από ξύλο ρεικιού.

Το ρείκι είναι μια ολόκληρη βιομηχανία που απασχολεί πλήθος εργατών και τεράστια εργοστάσια επεξεργασίας για την καλύτερη και αποδοτικότερη συλλογή του. Ακόμα και ένας τεχνίτης μπορεί πολύ απλά να παραγγείλει έτοιμα κομμένα κομμάτια και σε πολύ ανταγωνιστικές τιμές. Μερικοί τεχνίτες επίσης πληρώνουν κάποια λεφτά επιπλέον για να αγοράσουν καλά επιλεγμένα κομμάτια ή για να ταξιδέψουν οι ίδιοι στα εργοστάσια επεξεργασίας ρεικιού και να διαλέξουν μόνοι τους το κομμάτι που προτιμούν, αλλά και πάλι αυτή είναι μια σχετικά εύκολη διαδικασία συγκρινόμενη με την εξεύρεση «μόρτας» για χρήση.

Η Briere

Η περιοχή Briere είναι το πολύ 16,00μίλια (περίπου 26 χλμ.) από άκρη σε άκρη, με αδιαπέραστο έδαφος, με βάλτους, έλη και απέραντες άγονες περιοχές διάσπαρτες με αρχαίες πέτρες. Είναι πολύ μεγάλη περιοχή για να την εξερευνήσει κανείς, και το μεγαλύτερο διάστημα του έτους δεν είναι προσβάσιμη λόγω του ότι η στάθμη του νερού στους υδάτινους διασταυρούμενους αγωγούς ανεβαίνει αρκετά ψηλά και οι ανοιχτές περιοχές δεν είναι δυνατόν να τις περπατήσει κανείς για να βρει μόρτα.

Κατά το φθινόπωρο ωστόσο η στάθμη του νερού πέφτει κατά διαστήματα και από τον Σεπτέμβριο ως το Νοέμβριο με ειδικές μπότες μπορεί κανείς να διασχίσει τις άγονες αυτές εκτάσεις. Η μόρτα βρίσκεται κάτω από την υγρή επιφάνεια ανάμεσα σε ποάνθρακα και πλούσιο σε μέταλλα πηλό, και μπορεί να είναι σε βάθος 40 εκ ή και περισσότερο. Τη βρίσκουμε σε μορφή κούτσουρου, σε διαδικασία απολίθωσης (πέτρωσης) λόγω της έλλειψης οξυγόνου που είναι απαραίτητο προκειμένου να σαπίσει ένα ξύλο, πράγμα που υπό κανονικές συνθήκες θα είχε γίνει πολύ καιρό πριν.

Η μόρτα είναι εύκολο να βρεθεί περπατώντας πάνω στο μαλακό έδαφος και μπήγοντας μια σκληρή σιδερένια ράβδο μέσα στον ποάνθρακα. Αν βρεθεί δέντρο και αναγνωριστεί με συνεχόμενα χτυπήματα για να διευκρινιστεί αν όντως είναι δέντρο και όχι κάποια τυχαία πέτρα, η περιοχή μαρκάρεται και η έρευνα συνεχίζεται. Αφού έχουν αναγνωριστεί διάφορα δέντρα, ξεκινάει το σκάψιμο, το οποίο είναι μια δύσκολη και επίπονη διαδικασία. Η γη πρέπει να σκαφτεί για να αποκαλύψει τα μαύρα κούτσουρα ώστε να αφαιρεθούν, και πρέπει να πριονιστούν σε εύκολα μετακινούμενα κομμάτια ή να σηκωθούν με μεταφερόμενο γερανό και αλυσίδες. Αυτό προϋποθέτει την ενοικίαση ενός φορτηγού για την μεταφορά των ογκωδών και μεγάλων τμημάτων ξύλου,συν πολλές ώρες εργασίας για την μετακίνησή τους κατά μήκος του έλους.

5.1. ΣΤΑΔΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ ΑΠΟ ΜΟΡΤΑ

❖ Η ΞΗΡΑΝΣΗ ΚΑΙ Η ΠΡΙΣΗ

Εφόσον η μόρτα έχει εξορυχθεί και έχει μεταφερθεί πρέπει να ξηρανθεί . Αυτή η διαδικασία βρίθει προκλήσεων, μιας και η μόρτα στεγνώνει πιο εύκολα από το ρέικι και αν μείνει εκτεθειμένη θα χάσει πολύ γρήγορα όλη την υγρασία της και θα ραγίσει εύκολα. Το ξύλο φυλάσσεται σκεπασμένο σε σκοτεινά παραπήγματα(αποθήκες) για 2 χρόνια τουλάχιστον συχνά προστίθεται στεγανωτική ουσία στις πλευρές του και γίνεται ενυδάτωση επιδιώκοντας βασικά τον απόλυτο έλεγχο αυτού του δύσκαμπτου υλικού. Τα κομμάτια κόβονται σε ακτινοειδή διάταξη και τελικά μετακινούνται μέσα στο εργαστήριο. Στεγνά και έτοιμα για χρήση κομμάτια φαίνονται στην Εικόνα 5.1.1 στο κάτω δεξί ράφι όπου κάθε στρογγυλή πλευρά είναι έτοιμη να κοπεί σε μικρότερα κομμάτια, τα οποία θα στεγνώσουν ακόμη περισσότερο πριν τη χρήση.

Εικόνα 5.1.1: Αποθηκευμένα κομμάτια ξύλου από ρέικι και από μόρτα.

❖ Η ΠΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΙΟΥ

Τα μεγάλα κομμάτια κόβονται σε μικρότερα με τον ταινιοπρίονα όπου είναι δυνατόν να παρατηρήσει καλύτερα κανείς για να δουλέψει στα τεμάχια που έχουν δημιουργηθεί.

Στην εικόνα 5.1.2. μπορείτε να δείτε μερικά μεγάλα κομμάτια Μόρτα που είναι έτοιμα προς χρήση (Εικόνα 5.1.2).

Εικόνα 5.1.2 : Κομμάτια από ξύλο μόρτα

Η κοπή των κομματιών θα προσδιορίσει τη σχηματική διάταξη των ακτινικών δαχτυλιδιών, τα κομμάτια μπορούν να κοπούν έτσι ώστε να προσδιοριστεί το πόσο αραιή ή πυκνή θα είναι η διάταξη τους.

Όπως και με το ξύλο του ρεικιού έτσι και εδώ κάθε δακτύλιος σηματοδοτεί ένα χρόνο ζωής του δέντρου. Παρακάτω στην εικόνα (Εικόνα 5.1.3) φαίνεται ένα τεμάχιο του οποίου οι πλευρές έχουν λειανθεί προκειμένου να είναι πιο εμφανείς οι δακτύλιοι και έτσι να εκπονηθεί και το σχέδιο. Επίσης φαίνεται ένα μικρό ελάττωμα . Η μόρτα δεν έχει την τάση για λακκούβες όπως το κοινό ξύλο, αλλά έχει και αυτή τα δικά της ελαττώματα συμπεριλαμβανομένων μικρών ρωγμών και κατεστραμμένων περιοχών.

Εικόνα 5.1.2 : Κομμάτι μόρτας .Στο κυκλωμένο σημείο είναι τα ελαττώματα της μόρτας

❖ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ ΑΠΟ ΜΟΡΤΑ

Ο σχεδιασμός για τις καπνοσύριγγες αυτού του είδους είναι λίγο διαφορετικός από το σχέδιο των αντίστοιχων από ρέικι. Αυτό διότι ο αριθμός των τελικών κομματιών είναι αισθητά μικρότερος με αποτέλεσμα η διαθεσιμότητα για διαφορετικά σχέδια να είναι περιορισμένη. Τα κομμάτια συχνά είναι πολύ κοντά και τετράγωνα απ' ότι μακριά και πλατιά (όπως συμβαίνει με τα κοινά ξύλα). Αυτό έχει ως αποτέλεσμα συχνά να παράγονται κοντές και χωρίς επαρκές μήκος στελέχους καπνοσύριγγες.

Σχεδιάζεται ένα προσχέδιο επάνω στο κομμάτι (Εικόνα 5.1.4) , μαρκάρονται τα σημεία που θα γίνουν οι τρύπες (Εικόνα 5.1.5) και το κομμάτι οδηγείται στον ταινιοπρίονα για να γίνουν κάποια κοψίματα πριν την τελική πρίση.

Εικόνα 5.1.4 : Προσχέδιο καπνοσύριγγας.

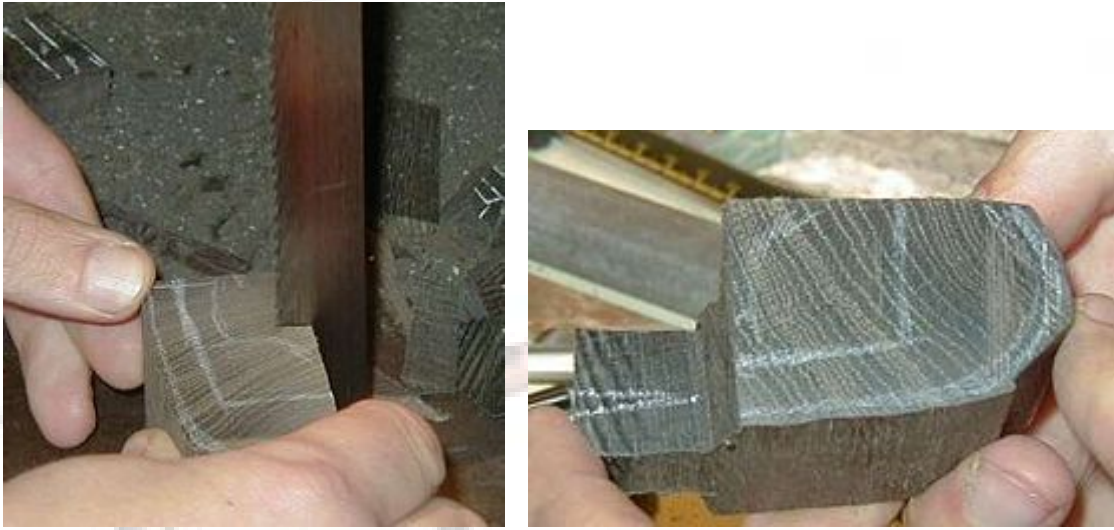

Εικόνα 5.1.5 : Σχέδιο που θα γίνουν οι τρύπες.

❖ ΠΡΙΣΗ

Κατά την πρίση γίνεται η κοπή του κομματιού ακολουθώντας το σχέδιο (Εικόνες 5.1.6, 5.1.7). Σε αυτό το σημείο είναι πολύ πιθανό να εμφανιστούν κρυμμένα ελαττώματα τα οποία είναι προτιμότερο να τα δει κανείς σε αυτό το στάδιο ώστε να πετάξει το κομμάτι πριν προχωρήσει στην ολοκλήρωση της πρίσεως και τη διάνοιξη οπών και εν συνέχεια να συνειδητοποιήσει την ακαταλληλότητα του. Εφόσον το κομμάτι έχει φτάσει κοντά στο σχέδιο το παρατηρούμε από πολύ κοντά με ένα μεγενθυτικό φακό για να δούμε αν έχει

εμφανή ελαττώματα, ιδιαίτερα ρωγμές που μπορεί να προχωρούν βαθιά στο ξύλο και να αχρηστεύσουν την καπνοσύριγγα .

Εικόνα 5.1.6-5.1.7: κοπή των τεμαχιδίων στον ταινιοπρίονα.

❖ ΔΙΑΤΡΗΣΗ

Το κομμάτι τοποθετείται στον τόρνο και ακολουθεί η σύσφιξη του (Εικόνα 5.1.8). Ουσιαστικά υπάρχουν πολλές μέθοδοι διάνοιξης οπών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με τις απαιτήσεις του εκάστοτε σχεδίου.

Η μόρτα θέλει ιδιαίτερη προσοχή διότι σε αυτό το σημείο της επεξεργασίας της μπορεί να σπάσει αρκετά εύκολα.

Εικόνα 5.1.8: τοποθέτηση στον τόρνο.

❖ ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΔΙΑΝΟΙΞΗ ΟΠΗΣ ΘΑΛΑΜΟΥ ΚΑΥΣΕΩΣ

Συνήθως πρώτα γίνεται η οπή του αέρα και στη συνέχεια αυτή του θαλάμου καύσεως (Εικόνες 5.1.9-5.1.10), έτσι ώστε να επιτύχουμε την απόλυτη συνεργασία τους ευκολότερα.

Αφού ολοκληρωθεί η διαδικασία και ελεγχθεί η συνεργασία μεταξύ θαλάμου καύσης και οπής αέρα η καπνοσύριγγα είναι έτοιμη για την πλήρη μορφοποίηση της. Το εσωτερικό του θαλάμου καύσεως ελέγχεται με μεγενθυτικό φακό για να διασφαλιστεί ότι δεν υπάρχουν κρυμμένες ρωγμές.

Εικόνα 5.1.9: Το τεμάχιο έχει τοποθετηθεί στον τόρνο.

Εικόνα 5.1.10: Διαδικασία διάνοιξης της οπής του αέρα.

❖ ΛΕΠΤΟΜΕΡΗ ΜΟΡΦΟΠΟΙΗΣΗ

Η λεπτομερέστερη μορφοποίηση ξύλου από μόρτα δεν διαφέρει και πολύ απ'ότι του ξύλου από ρείκι αν και υπάρχουν μερικές διαφοροποιήσεις. Η μεγαλύτερη διαφορά είναι ότι τα τρυπάνια μετάλλου αποδίδουν καλύτερα με την μόρτα.

Στη συνέχεια η καπνοσύριγγα πηγαίνει ξανά στον ταινιοπρίονα για να γίνει μία τελευταία κοπή των γωνιών που εμποδίζουν την καπνοσύριγγα να πάρει κυλινδρικό σχήμα. Η μορφοποίηση γίνεται εξολοκλήρου χειροποίητα (Εικόνα 5.1.11) και με το μάτι, χρησιμοποιώντας τον τροχό λείανσης. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί διότι η μόρτα έχει την τάση να υπερθερμαίνεται πολύ γρήγορα, ενώ κρυώνει και εξίσου γρήγορα. Σε αυτό το σημείο η μόρτα είναι ανθεκτικότερη από το ρείκι και μπορεί εύκολα να αχρηστέψει καινούριο δίσκο λείανσης.

Εικόνα 5.1.11:εργαλεία για χειροποίητη μορφοποίηση.

❖ ΛΕΙΑΝΣΗ

Το επόμενο βήμα είναι η κατεργασία λείανσης στην δισκόβουρτσα ,(Εικόνα 5.1.12). Το γυάλισμα βοηθάει έτσι ώστε να εξαλειφθούν οποιαδήποτε υπολείμματα και γρατζουνιές στην επιφάνεια. Στη συνέχεια επαναλαμβάνεται η διαδικασία έως ότου επιτευχθεί ικανοποιητικό γυάλισμα. Η μορτα έχει την τάση να μην κρατάει την λάμψη της και να επιστρέφει σε μια πιο σκούρα απόχρωση. Το επίπεδο γυαλίσματος που επιτυγχάνεται με το ρείκι δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί με την μόρτα.

Εικόνα 5.1.12 : Λείανση καπνοσύριγγας

❖ ΣΦΡΑΓΙΣΜΑ

Τέλος η καπνοσύριγγα σφραγίζεται με την επωνυμία του κατασκευαστή (Εικόνα 5.1.13).

Εικόνα 5.1.13: σφράγιση της καπνοσύριγγας

Μετά το σφράγιση της καπνοσύριγγας από τον κατασκευαστή μια νέα καπνοσύριγγα από μόρτα είναι έτοιμη.(Εικόνα 5.1.14)

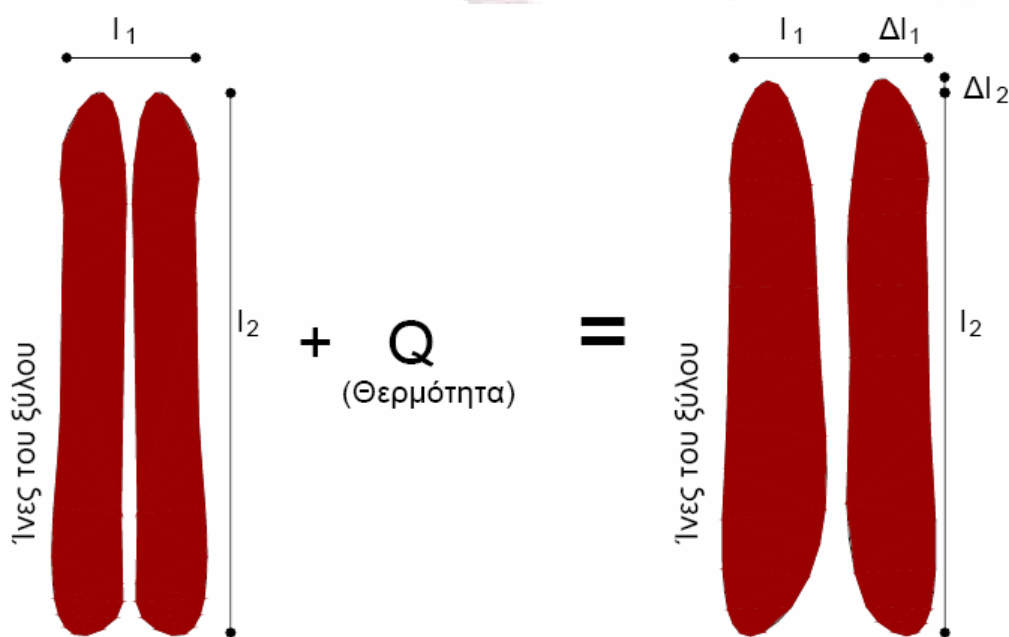

Εικόνα 5.1.14: καπνοσύριγγα από μόρτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Η ΘΕΡΜΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΟΥ ΞΥΛΟΥ

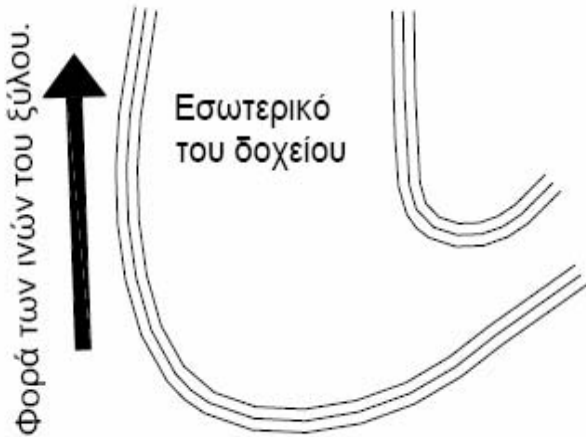
Κατά την διάρκεια του καπνίσματος είναι ιδιαίτερα σημαντική η συμπεριφορά του δοχείου καπνίσματος στις θερμοκρασιακές φορτίσεις. Δοχείο καπνίσματος είναι ο χώρος που γίνεται η καύση του καπνού. Το δοχείο καπνίσματος είναι από ξύλο. Το ξύλο είναι οργανικό υλικό η δομή του οποίου αποτελείται από ίνες. Η θερμοκρασιακή φόρτιση προκαλεί κίνηση-διαστολές στις ίνες του ξύλου. Το ξύλο έχει ένα ορισμένο όριο μέχρι το οποίο μπορεί να διαστέλλεται θερμικά και αυτό για ακτινική διαστολή Δl_1 (που συνήθως παρατηρούμε στην κατασκευή της καπνοσύριγγας) είναι 0,55 έως 0,80 mm/m για 20 έως 60 °C .Ενδιαφέρον έχει ότι η διαμήκης διαστολή Δl_2 η οποία δεν αξιοποιεί τις θερμικές κινήσεις του ξύλου δεν είναι επιθυμητή στην κατασκευή μίας καπνοσύριγγας και είναι περίπου 10 φορές μικρότερη από την ακτινική (Σχήμα 6.1 Πηγή: Σαργέντης 2002).

Σχήμα 6.1.: Συμπεριφορά των ινών ξύλου σε θερμική φόρτιση.

Οι καπνοσύριγγες γίνεται προσπάθεια να κατασκευάζονται έτσι ώστε να φορτίζονται θερμικά κατά την ακτινική διαστολή. Στις Εικόνες 6.1- 6.2 παρουσιάζονται σχηματικά μία

τομή και η αντίστοιχη εικόνα ενός δοχείου καπνοσύριγγας στο οποίο οι ίνες του ξύλου ακολουθούν την φορά του δοχείου καπνού.

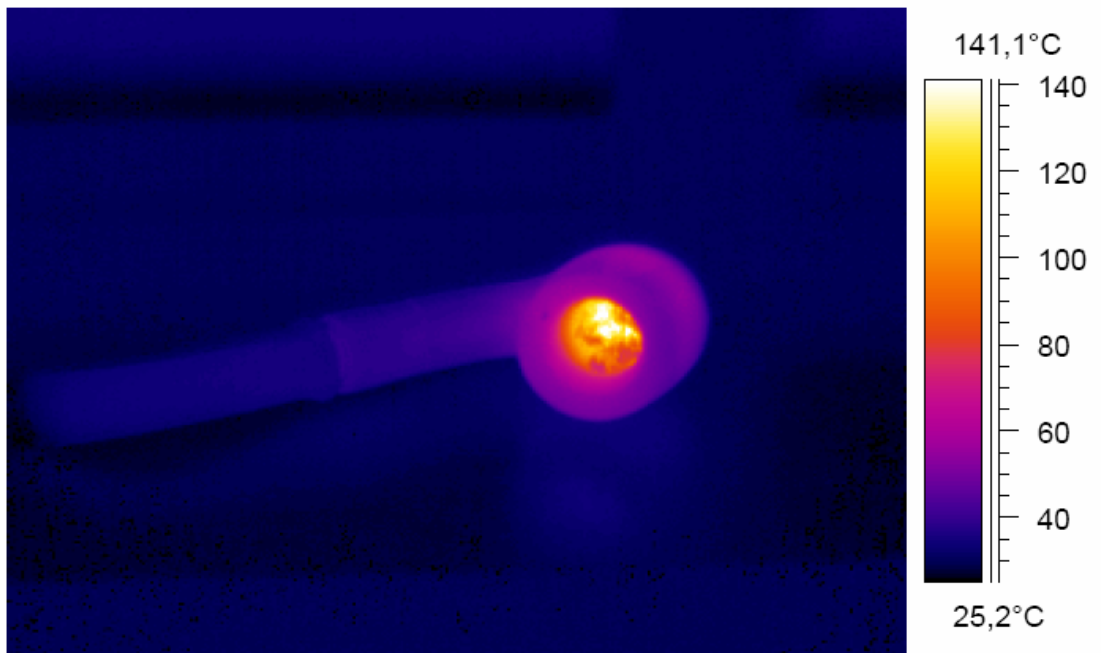
Εικόνα 6.1.: Δοχείο καπνού

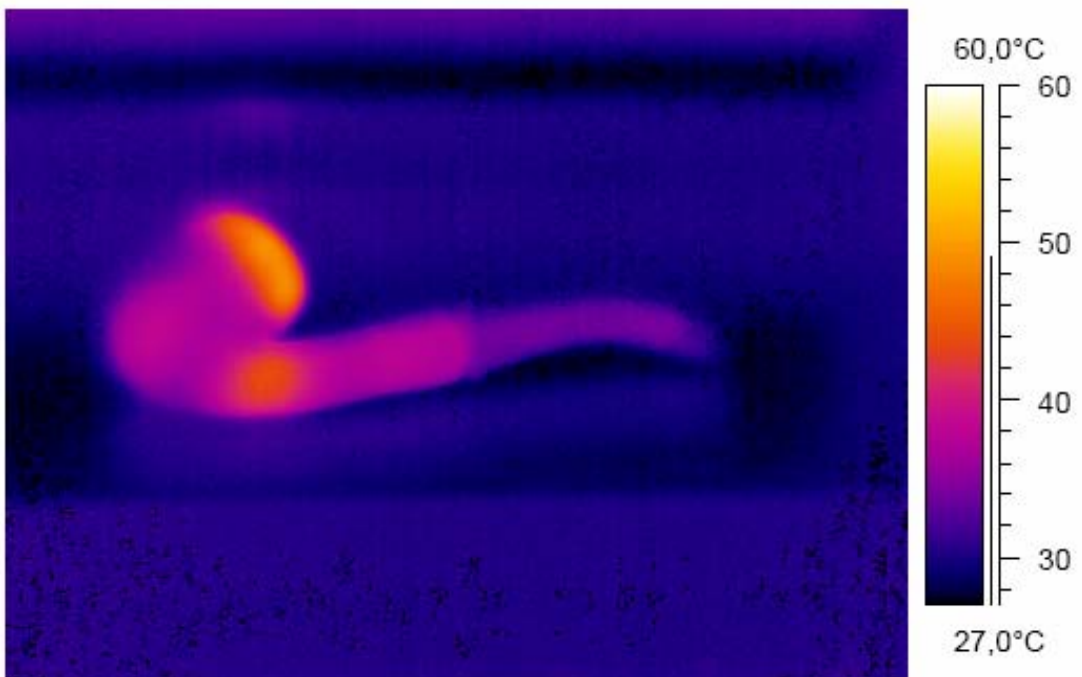
Εικόνα 6.2.: Η καπνοσύριγγα της εικόνας ονομάζεται "straight grain" γιατί οι ίνες του ξύλου είναι παράλληλες με το δοχείο του καπνού (ΠΗΓΗ: Σαργέντης 2002)

Όταν η καπνοσύριγγα καπνίζεται, στο δοχείο του καπνού αναπτύσσονται υψηλές θερμοκρασίες οι οποίες ξεπερνούν τους 140 °C (Εικόνα 6.3).

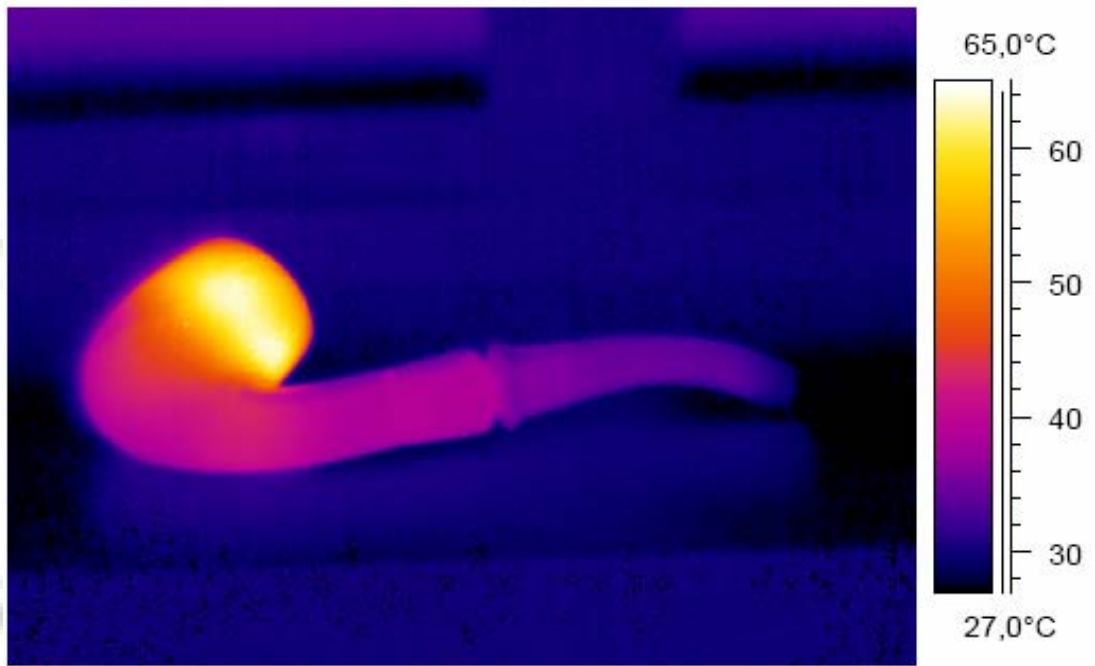
Κατά την διάρκεια του καπνίσματος η θερμοκρασίες που αναπτύσσονται στο δοχείο του καπνού της καπνοσύριγγας φορτίζουν θερμικά (ζεσταίνουν) την καπνοσύριγγα. Η έκφραση ζεσταίνουν είναι λάθος μιας και η καπνοσύριγγα δέχεται μεγάλη ποσότητα θερμότητας η οποία προκαλεί θερμικές διαστολές στο υλικό κατά την διάρκεια του καπνίσματος. Η καπνοσύριγγα λοιπόν, με έντονο και συνεχές κάπνισμα, φορτίζεται θερμικά όπως παρουσιάζεται στις εικόνες 6.4,6.5, και 6.6.

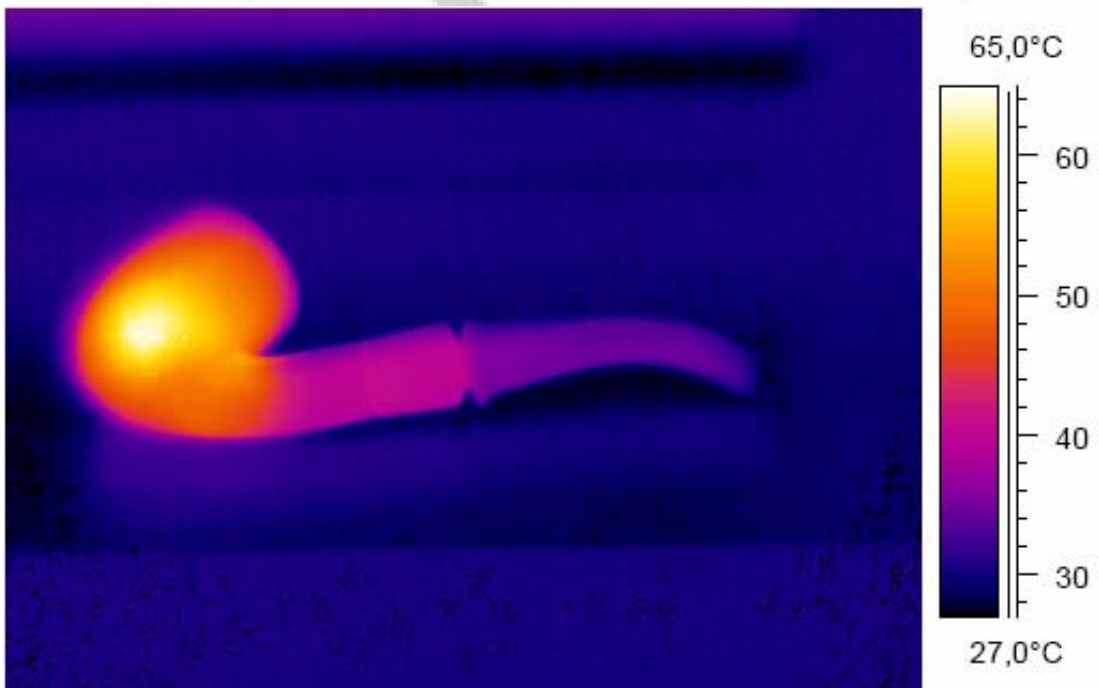
Εικόνα 6.3.: Εσωτερικό του δοχείου καπνού κατά την διάρκεια του καπνίσματος.

Εικόνα 6.4.: Αρχή του καπνίσματος...

Εικόνα 6.5.: Καπνίζοντας...

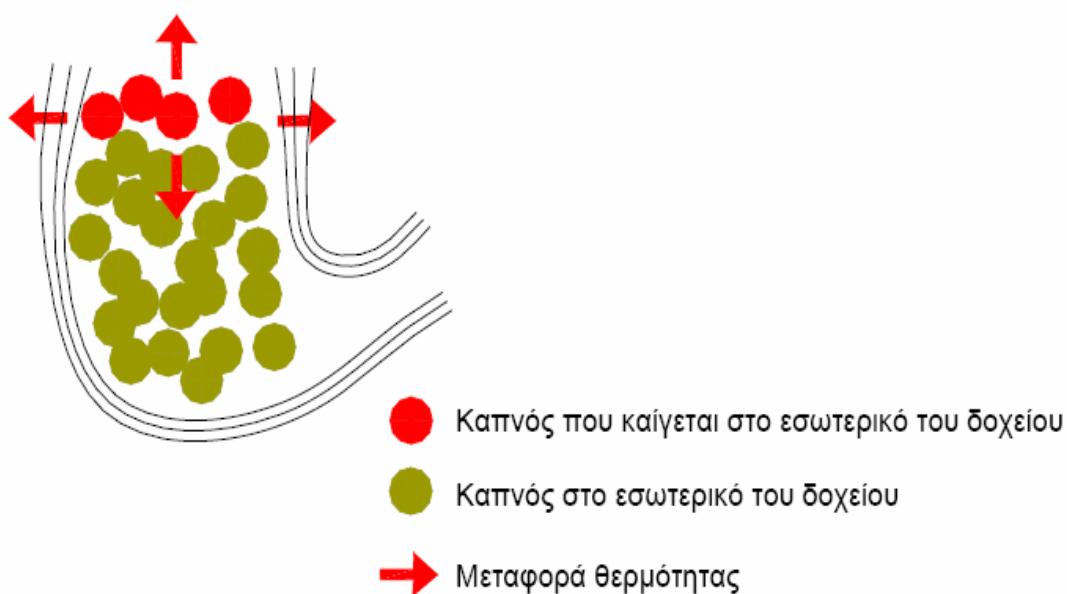

Εικόνα 6.6.: Καπνίζοντας κι άλλο...(ΠΗΓΗ: Σαργέντης 2002)

ΘΕΡΜΟΓΡΑΦΗΜΑ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ

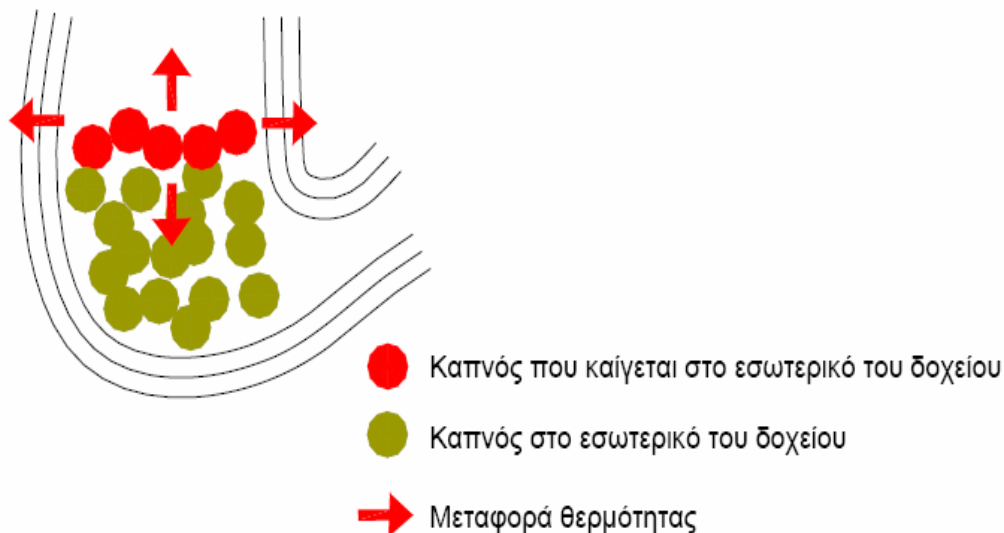
Η θερμική φόρτιση προκαλεί διαστολές στο ξύλο που παρατηρούνται και μακροσκοπικά λόγω του σφηνώματος των μερών της καπνοσύριγγας μετά από εντατικό κάπνισμα. Για να επανέλθει η καπνοσύριγγα στην αρχική της κατάσταση δηλαδή να αναιρεθούν μερικώς οι σημαντικότερες θερμικές διαστολές που έχουν προκληθεί στο ξύλο απαιτείται αρκετός χρόνος (από 3 έως 24 ώρες ή περισσότερο ανάλογα με την φόρτιση).

Η ΘΕΡΜΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΟΥ ΔΟΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

Σχήμα 6.2.: Ξεκίνημα του καπνίσματος. (Πηγή: Σαργέντης 2002)

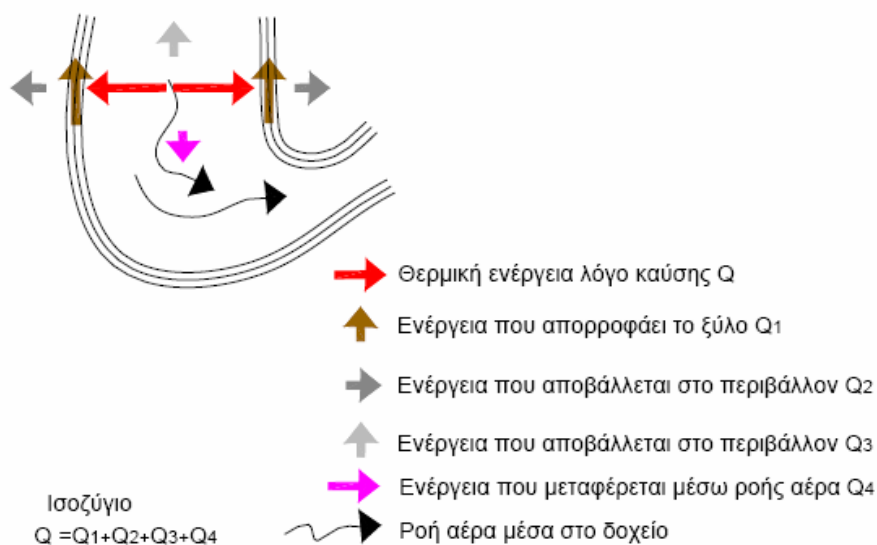
Κατά το ξεκίνημα του καπνίσματος αρχίζουν οι θερμικές φορτίσεις και οι θερμικές διαστολές από την περιοχή της θερμικής φόρτισης, δηλαδή από το άνω μέρος του δοχείου καπνού (Σχήματα 6.2 και 6.3).

Σχήμα 6.3.: Καπνίζοντας..(Πηγή: Σαργέντης 2002)

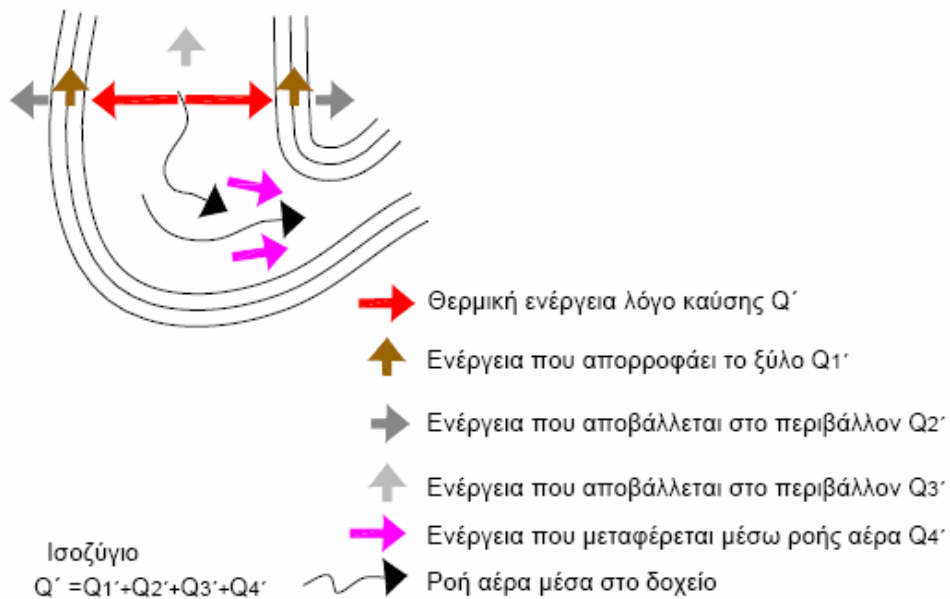
Κατά την διάρκεια του καπνίσματος ολόκληρο το δοχείο του καπνού φορτίζεται θερμικά. Το ξύλο απορροφά μέρος της θερμότητας που παράγεται στο δοχείο καπνού και λόγω της θερμότητας που απορροφά διαστέλλεται.

Δηλαδή μεγάλο μέρος της θερμικής ενέργειας που παράγεται λόγω της καύσης μέσα στο δοχείο καπνού μετατρέπεται σε εσωτερική ενέργεια του ξύλου και προκαλεί την διαστολή του. Το υπόλοιπο μέρος της θερμικής ενέργειας αποβάλλεται στο περιβάλλον ή παρασέρνεται από την ροή του καπνού όπως φαίνεται στα σχήματα 6.4 και 6.5 που παρουσιάζουν το ενεργειακό ισοζύγιο «καλού» και «κακού» καπνίσματος αντίστοιχα.

Σχήμα 6.4: Ενεργειακό ισοζύγιο κατά τη διάρκεια του «καλού» καπνίσματος.

Το ενεργειακό ισοζύγιο που παρουσιάζεται στο σχ.6.4 είναι ενεργειακό ισοζύγιο για καλό κάπνισμα. Κατά το ισοζύγιο αυτό, μεγάλο μέρος της θερμότητας που παράγεται αποθηκεύεται στο υλικό, (Q1) (μεταφορά θερμότητας με αγωγή, αξιοποίηση της θερμοχωρητικότητας του υλικού). Άλλο μέρος της θερμότητας αποβάλλεται στο περιβάλλον (Q2, Q3) και μικρό μέρος της θερμότητας πηγαίνει μέσω της ροής αέρα προς το στόμα του καπνιστή (Q4) (μεταφορά με μεταβίβαση).

Σχήμα 6.5.: Ενεργειακό ισοζύγιο κατά την διάρκεια του «κακού» καπνίσματος.

Κατά την διάρκεια του «κακού» καπνίσματος το ξύλο έχει υπερθερμανθεί και έχει διασταλεί. Δεν είναι δυνατό να διασταλεί κι άλλο, και δεν μπορεί να αποθηκεύσει την θερμική ενέργεια που θα αποθήκευε για να κινήσει την εσωτερική του δομή. Με άλλα λόγια έχει επέλθει κορεσμός στην δυνατότητα παραμόρφωσης του υλικού λόγω της θερμικής φόρτισης. Λόγω αυτού $Q1' < Q1$. Εκτός αυτού το υλικό δεν μπορεί να αποβάλλει αέναα την περισσευούμενη θερμική ενέργεια στο περιβάλλον γιατί το υλικό αντιστέκεται (παρουσιάζει θερμική αντίσταση) και είναι συγκεκριμένη η ποσότητα θερμότητας που μπορεί να μεταφερθεί. Δηλαδή μπορούμε να εκτιμήσουμε ότι στην καλύτερη περίπτωση $Q2.3' = Q2,3$. Άρα η θερμική κίνηση η οποία πραγματοποιείται είναι η μεταφορά της θερμότητας μέσω της ροής του αέρα από το δοχείο προς το στόμα του καπνιστή (μεταφορά θερμότητας με μεταβίβαση) $Q4' > Q4$. Στην περίπτωση αυτή προκαλούνται εγκαύματα στο στόμα του καπνιστή.

ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΟΥΜΕ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

- ο Την καπνοσύριγγα **δεν την καπνίζουμε** συνέχεια. Την αφήνουμε να σβήσει και την ξανά-ανάβουμε. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα το ξύλο να «ξεκουράζεται», να αποβάλει την θερμική ενέργεια και να επανέρχεται, όσο αυτό είναι δυνατό, στην αρχική του κατάσταση (δηλαδή να κρυώνει και να συστέλλεται).

- ο Κατά το τέλος του καπνίσματος η καπνοσύριγγα έχει διασταλεί και συσταλεί αρκετές φορές. Μολονότι μπορεί να φαίνεται κρύα εξωτερικά, η μικροδομή του ξύλο δεν έχει την αρχική της μορφή και διατηρεί παραμένουσες παραμορφώσεις λόγω της θερμικής φόρτισης. Έτσι αν επαναληφθεί το κάπνισμα σε σύντομο χρονικό διάστημα χωρίς το ξύλο να επανέλθει στην αρχική του μορφή το ξύλο δεν μπορεί να απορροφήσει θερμότητα. Αυτό έχει ως επακόλουθο το ενεργειακό ισοζύγιο «κακού» καπνίσματος του σχήματος 6.5. Άρα ο καπνιστής δεν πρέπει να καπνίζει μόνο μία καπνοσύριγγα αλλά πολλές και να αφήνει τις καπνοσύριγγες του αχρησιμοποίητες όσο το δυνατό περισσότερο χρόνο έτσι ώστε να ξεκουράζονται και να αποβάλλουν τις θερμικές φορτίσεις που έχουν υποστεί. Γενικά μετά από 24 ώρες έχουν επανέλθει οι περισσότερες θερμικές παραμορφώσεις του ξύλου και η καπνοσύριγγα βρίσκεται στην κατάλληλη κατάσταση για να καπνιστεί εκ νέου. (Πηγή: Σαργέντης 2002)

- ο Επειδή το ξύλο είναι ζωντανό υλικό απαιτεί (κατά το δυνατόν) μικρές φορτίσεις. Μία καπνοσύριγγα είναι δυνατό να καταστραφεί άμα την καπνίζουμε συνέχεια (δηλαδή την φορτίζουμε συνέχεια θερμικά) γιατί μπορεί οι θερμικές τάσεις να υπερβούν το όριο ελαστικότητας του υλικού και το υλικό να μην μπορεί να επανέλθει (να συσταλθεί).

- ο Στην πράξη καπνίζουμε (δηλ. φορτίζουμε θερμικά) μία καπνοσύριγγα περισσότερες από μία φορές την μέρα και την αφήνουμε να «ξεκουραστεί» (να αποβάλει την θερμική φόρτιση και τις θερμικές διαστολές) αφήνοντας την χωρίς να την καπνίσουμε για μερικές ημέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΣΧΗΜΑΤΑ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα διάφορα σχήματα των καπνοσυριγγών που επικρατούν στην παγκόσμια αγορά. Τα σχήματα αυτά είναι αποτέλεσμα δημιουργικού σχεδιασμού και παράλληλης τήρησης των κανόνων τεχνολογίας, σωστού καπνίσματος και ευκολία χρήσης.

Ακολουθεί μια σειρά από τα πιο αντιπροσωπευτικά σχήματα που επικρατούν στην παγκόσμια αγορά:

1. Η καπνοσύριγγα «BILLIARD» :

Το σχήμα της εικ. 7.1 είναι το πιο δημοφιλές. Το μπουλ και ο θάλαμος καύσης είναι κυλινδρικά και το στέλεχος έχει το ίδιο μήκος με το ύψος του μπουλ. Η συγκεκριμένη καπνοσύριγγα φτιάχνεται από σχεδόν όλους τους κατασκευαστές σε οποιαδήποτε παραλλαγή μπορεί να υπάρξει και σε οποιοδήποτε μέγεθος, από το μικρότερο έως και το μεγαλύτερο μέγεθος..

Εικόνα 7.1: Καπνοσύριγγα "BILLIARD".

2. Η καπνοσύριγγα «APPLE» :

Το κλασικό σχήμα της εικ. 7.2. είναι μια πιο στρογγυλοποιημένη μορφή του σχήματος «Billiard». Είναι πολύ δημοφιλές σχήμα. Απλά κατανοητό και άνετο στο κράτημα κατά την διάρκεια του καπνίσματος. Το συγκεκριμένο σχήμα είναι διαθέσιμο σε ευθύ η κυρτά σχήματα

Το επιστόμιο είναι συνήθως, αλλά όχι πάντα, κωνικό. Το στέλεχος είναι κυλινδρικό και σχεδόν ίδιου μήκους με το ύψος του μπολ. Το μπολ είναι στρογγυλοποιημένο στις άκρες.

Εικόνα 7. 2 : Καπνοσύριγγα "APPLE".

3. Η καπνοσύριγγα «BENT APPLE»:

Οι καπνοσύριγγες της εικόνας 7.3 δημιουργούν ένα ωραίο αισθητικό αποτέλεσμα στην αφή. Ήταν πολύ διάσημες κατά την διάρκεια του 19^{ου} αιώνα και στις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Ο βαθμός κυρτοποίησης ποικίλει από 1/8 μέχρι 1/4 και 1/2 όπου τα τελευταία νούμερα είναι και τα πιο συνήθη.

Εικόνα 7.3 : Καπνοσύριγγα "BENT APPLE".

4. Η καπνοσύριγγα «BALL/TOMATO» :

Το σχήμα της εικόνας 7.4 μοιάζει πολύ με το συγγραφικό σχήμα Author αλλά το Author έχει ένα πιο επίπεδο σχήμα στο μπολ και έχει πιο βαρύ στέλεχος. Το σχήμα Ball έχει ένα πιο σφαιρικό μπολ και λεπτότερο στέλεχος. Συνήθως είναι εφοδιασμένο με επιστόμιο κλήσης $\frac{1}{4}$ και $\frac{1}{2}$. Το σχήμα Ball πολλές φορές αποκαλείται και Tomato.

Εικόνα 7.4: Καπνοσύριγγα "BALL/TOMATO".

5. Η καπνοσύριγγα «AUTHOR» :

Η καπνοσύριγγα Author (εικ.7.5) είναι μια πιο χοντροκομμένη εκδοχή της Prince και της Ball. Το μπολ είναι πιο χοντροκομμένο καθώς επίσης και το επιστόμιο. Σε σχέση με την καπνοσύριγγα Ball η καπνοσύριγγα Author έχει πιο κυρτοποιημένο επιστόμιο.

Σχήμα 7.5 : Καπνοσύριγγα "AUTHOR".

6. Η καπνοσύριγγα «PRINCE» :

Η καπνοσύριγγα PRINCE (εικ.7.6) ονομάστηκε έτσι από τον πρίγκιπα της Ουαλίας Αλβέρτο και μετέπειτα Βασιλέα Εδουάρδο VII. Έχει κοντό και χονδρό κυλινδρικό μπολ με μακρύ και συνήθως ελαφρό κυρτό επιστόμιο με κοντό στέλεχος .

Σε σύγκριση με άλλες καπνοσύριγγες το επιστόμιο και το στέλεχος είναι λεπτά και κομψά χωρίς να είναι εύθραυστα. Αυτό κάνει την συγκεκριμένη καπνοσύριγγα ελαφριά και άνετη.

Εικόνα 7.6 : Καπνοσύριγγα "PRINCE".

7. Η καπνοσύριγγα « DIPLOMAT »:

Είναι η οβάλ εκδοχή του στελέχους του σχήματος Prince. Συνήθως αυτή η καπνοσύριγγα (εικ.7.7) είναι λίγο πιο μεγάλη από την Prince αλλά κατά τα άλλα μοιράζονται τα ίδια χαρακτηριστικά. Το επιστόμιο έχει σχεδόν πάντα κλήση και το μπολ έχει ένα κοντό και χονδρό σχήμα όπως η Apple. Όσο αναφορά την κατηγοριοποίηση της η μοναδική διαφορά από την Prince είναι το οβάλ σχήμα του στελέχους σε αντίθεση με το κυλινδρικό της Prince.

Εικόνα 7.7 : Καπνοσύριγγα "DIPLOMAT"

8. Η καπνοσύριγγα « EGG »:

Κρίνοντας από το όνομα καταδεικνύεται ότι το σχήμα της συγκεκριμένης καπνοσύριγγας (εικ.7.8) μοιάζει με αυγό. Παρόλο που είναι διαθέσιμη και σε ευθεία εκδοχή συνήθως συναντάτε σε κυρτή μορφή. Σημαντικά σημεία που πρέπει να κοιτάξει κανείς διαλέγοντας τη είναι η συμμετρία και οι ισορροπημένες άκρες που ταιριάζουν στο χέρι.

Εικόνα 7.8 : Καπνοσύριγγα "EGG".

9. Η καπνοσύριγγα «HAWKBILL»:

Η καπνοσύριγγα Hawkbill (εικ.7.9) είναι μια μεγενθυμένη εκδοχή του σχήματος Ball/tomato με μακρύ κωνοειδές κυρτό στέλεχος. Το στέλεχος έχει μια απαλή κλίση ξεκινώντας από το τέλος του μπολ και καταλήγοντας μέχρι το επιστόμιο το οποίο και συνεχίζει αυτή την κλίση. Και το στέλεχος και το επιστόμιο έχουν κωνική μορφή καθώς το ένα είναι συνέχεια του άλλου.

Εικόνα 7.9 : Καπνοσύριγγα "HAWKBILL".

10. Η καπνοσύριγγα «BENT BILLIARD»:

Η συνήθης Bent Billiard (εικ.7.10) έχει τις ίδιες αναλογίες όπως η ίσια Billiard .Το μέγεθος της κλίσης ποικίλει καθώς επίσης και τα μπολ ,από κοντά μέχρι ψηλά. Σημείο ιδιαίτερης προσοχής στην επιλογή της οποιασδήποτε κυρτής καπνοσύριγγας πρέπει να είναι η τρύπα αέρος στον πάτο του θαλάμου καύσης. Εάν είναι πιο ψηλά από το σημείο που πρέπει τότε η πλήρη καύση του καπνού είναι αδύνατη.

Εικόνα 7.10 : Καπνοσύριγγα "BENT BILLIARD".

11. Η καπνοσύριγγα «PARELLED BILLIARD» :

Ουσιαστικά αυτή η καπνοσύριγγα (εικ, 7.11) είναι μια Billiard με επίπεδες ή οξείες γωνίες . Το κλασσικό σχέδιο έχει επίπεδες γωνίες με στρογγυλό στέλεχος . Τέσσερις γωνίες και τετράγωνο στέλεχος μας κάνουν μια foursquare καπνοσύριγγα. Ο αριθμός των γωνιών δεν περιορίζεται απαραίτητα σε τέσσερις. Έξη ή οχτώ είναι συνηθισμένο σχέδιο επίσης. Βασική προϋπόθεση για το συγκεκριμένο σχήμα είναι οι γωνίες να είναι σωστές.

Εικόνα 7.11: Καπνοσύριγγα " PARELLED BILLIARD".

12. Η καπνοσύριγγα « CANADIAN» :

Η Canadian (εικ. 7.12) είναι μια billiard με μακρύ οβάλ στέλεχος και κωνικό επιστόμιο. Το μήκος του στελέχους είναι περίπου το διπλάσιο του ύψους του μπολ. Το χαρακτηριστικό του μακρύ στελέχους συμβάλει σε ένα πιο δροσερό κάπνισμα.

Εικόνα 7.12 : Καπνοσύριγγα " CANADIAN".

13. Η καπνοσύριγγα «POCKER/CHERRYWOOD» :

Η Poker (εικόνα 7.13) είναι μια ίσια καπνοσύριγγα με κυλινδρικό μπολ και επίπεδη βάση ενώ η Cherrywood είναι μια κυρτή Poker. Και τα δυο στυλ έχουν περίπου τις ίδιες διαστάσεις όπως οι billiard. Και οι δυο μπορούν να στηθούν στη βάση του μπολ τους αν και σε μερικές

περιπτώσεις δεν είναι εφικτό όταν ο θάλαμος καύσης είναι άδειος. Αυτός είναι και ο λόγος που ονομάστηκαν Poker. Η δυνατότητα της δηλαδή να στέκεται στο τραπέζι για να μπορέσεις να μοιράσεις χαρτιά. Όσο αναφορά την ονομασία cherrywood οι ρίζες της δεν είναι ακριβής, μια εκδοχή έχει να κάνει με το σχήμα της και στο ότι συνήθως φτιάχνονταν από ξύλο κερασσιάς λόγω χαμηλού κόστους σε σχέση με το ρείκι.

Εικόνα 7.13 : Καπνοσύριγγα "POCKER/ CHERRYWOOD".

14. Η καπνοσύριγγα «HUNGARIAN/ OOM PAUL»:

Η Oom Paul (εικ. 7.14) είναι μια πλήρως κυρτή καπνοσύριγγα. Το όνομα της το πήρε από τον ΝοτιοΑφρικανό Στρατηγό και μετέπειτα πρόεδρο Paulus Kruger ο οποίος είχε το ψευδώνυμο Oom (θείος) Paul (1825-1904).

Πάντα κυρτή. Η συγκεκριμένη καπνοσύριγγα έχει μεγάλο θάλαμο καύσης και είναι σχετικά βαριά. Παρά τα σχετικά μεγάλο της βάρος στέκεται πολύ καλά στο στόμιο και είναι ιδανική όταν θέλεις να έχεις τα χεριά σου ελεύθερα.

Εικόνα 7.14 : Καπνοσύριγγα "HUNGARIAN/OOM PAUL".

15. Η καπνοσύριγγα «DUBLIN» :

Η καπνοσύριγγα Dublin (εικ. 7.15) έχει τις ίδιες αναλογίες με την Billiard αλλά με κωνικό μπολ. Η εγκοπή στο θάλαμο καύσης είναι κωνική ακολουθώντας το σχήμα του μπολ. Τη συναντάμε σε κυρτές ή ευθείες εκδοχές με στρογγυλά, οβάλ ή τετράγωνα στελέχη.

Εικόνα 7.15: Καπνοσύριγγα "DUBLIN".

16. Η καπνοσύριγγα « ZULU » :

Αυτή η καπνοσύριγγα (εικ. 7.16) συνδυάζει το κωνικό μπολ της Dublin με κλίση στο επιστόμιο. Η απαλή κλίση της κάνει την καπνοσύριγγα αυτή πολύ άνετη στο κράτημα με τα δόντια.

Εικόνα 7.16: Καπνοσύριγγα "ZULU".

17. Η καπνοσύριγγα « GOURD CALABASH » :

Η συγκεκριμένη καπνοσύριγγα (εικ.7.17) είναι από αποξηραμένη κολοκύθα Αφρικάνικου τύπου απαλλαγμένη από τα σπόρια στο εσωτερικό της, το επιστόμιο και το καπάκι είναι αποσπώμενα για να είναι εύκολος ο καθαρισμός. Αν και το μέγεθος της είναι τεράστιο ο θάλαμος καύσης είναι μικρότερος από πολλά άλλα σχήματα. Τα χαρακτηριστικά του καπνίσματος της είναι θαυμάσια. Έχει τη στεγνότερη και απαλότερη αίσθηση καπνίσματος από όλες. Η κολοκύθα ενεργεί σαν ένας θάλαμος εκτόνωσης για τον καπνό, κρυώνοντας τον και παρεμποδίζοντας την υγρασία να εισχωρήσει στο επιστόμιο.

Εικόνα 7.17 : Καπνοσύριγγα "GOURD CALABASH".

18. Η καπνοσύριγγα «BULLDOG»:

Η κλασική Bulldog (εικ. 7.18) έχει διαμαντοειδές στέλεχος , κωνοειδές επιστόμιο και το μπολ γέρνει μπροστά μερικές μοίρες. Το σχήμα του μπολ είναι περίπου σαν να έχουμε 2 κώνους ενωμένους μεταξύ τους στη βάση. Ο πάνω κώνος είναι κομμένος και ο κάτω έχει συγχωνευθεί στο στέλεχος . Εκεί που ενώνονται οι δυο κώνοι παραδοσιακά γίνονται δυο αυλάκια γύρο από το μπολ.

Εικόνα 7.18 : Καπνοσύριγγα "BULLDOG".

19. Η καπνοσύριγγα «VOLCANO»:

Η καπνοσύριγγα volcano (εικ. 7.19) έχει κωνικό μπολ συνήθως με στρογγυλή βάση και κυρτό στέλεχος. Η επιλογή αυτού του σχήματος απαιτεί προσεκτική επιλογή ρεικιού για να επιτύχεις ευθεία νερά στο μπολ και κυκλική στις βάσεις.

Εικόνα 7.19: Καπνοσύριγγα "VOLCANO"

20. Η καπνοσύριγγα «OVAL/POCKET»:

Το συγκεκριμένο σχήμα (εικ. 7.20) αποτελεί άλλη μια προσπάθεια κατασκευής καπνοσύριγγας με σκοπό την εύκολη μεταφορά της από τον καπνιστή. Έχει το σχήμα μιας μικρής Billiard η οποία έχει «συμπιεστεί» σε οβάλ σχήμα για να χωράει καλύτερα στην τσέπη. Ο θάλαμος καύσης είναι οβάλ και αυτός για να ταιριάζει με το μπολ.

Εικόνα 7.20: Καπνοσύριγγα "OVAL/POCKET".

21. Η καπνοσύριγγα «FREEHAND»:

Στη συγκεκριμένη κατηγορία γίνεται μια προσπάθεια για να περιγράψει κάποιος το απερίγραπτο. Σχεδόν όλα τα στυλ έχουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά τα οποία προσδιορίζουν και το ίδιο το στυλ. Το συγκεκριμένο στυλ «Freehand» (εικ. 7.21) εξ ορισμού δεν συγκαταλέγεται στα άλλα στυλ. Ο κατασκευαστής αντί να αναγκάζει το ξύλο να πάρει μια συγκεκριμένη μορφή αφήνει το ίδιο το ξύλο να καθορίζει το στυλ που θα έχει η καπνοσύριγγα. Αυτό παράγει καπνοσύριγγες που δημιουργούνται από ένα συνδυασμό επιδεξιότητας του κατασκευαστή και της θέλησης του ξύλου. Κάθε μια από αυτές είναι μοναδική στο σχέδιο τους.

Εικόνα 7.21: Καπνοσύριγγα "FREEHAND".

22. Η καπνοσύριγγα «SKATER»:

Η skater (εικ.7.22) είναι μια ίσια Dublin με «πιγούνι» που μοιάζει με τη λεπίδα των παγοπέδλων ή την πλώρη ενός πλοίου. Το επιστόμιο είναι συνήθως λίγο κυρτό.

Εικόνα 7.22. Καπνοσύριγγα "SKATER".

23. Η καπνοσύριγγα «PICKAXE»:

Η pickaxe (εικ.7.23) είναι ένα ελεύθερο στυλ το οποίο χαρακτηρίζεται από το επίπεδο τριγωνικό μπολ του.

Εικόνα 7.23: Καπνοσύριγγα "PICKAXE".

24. Η καπνοσύριγγα «ESKIMO»:

Έχει δημιουργηθεί ένας μικρός αριθμός από τέτοιου είδους καπνοσύριγγες (εικ. 7.24). Οι περισσότερες έχουν κατασκευαστεί από τον Ed Burak της Cinniseur Pipes (NY) ο οποίος και τις αποκαλούσε bulldog. Οι συγκεκριμένες είναι από τον Tom Eltang ο οποίος ονομάζει το συγκεκριμένο σχήμα Eskimo. Έχει απαλό επίπεδο στέλεχος και επιστόμιο. Μπολ, στέλεχος και επιστόμιο είναι όλα από ρέικι.

Εικόνα 7.24: Καπνοσύριγγα "ESKIMO"

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΣΥΧΝΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΤΟΥΣ ΚΑΠΝΙΣΤΕΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ

Οι βλαβερές έως και επικίνδυνες συνέπειες του καπνίσματος είναι ένα δεδομένο που πρέπει να έχει υπόψιν του ο καθένας πριν αποφασίσει να γίνει καπνιστής. Για τους αμετανόητους καπνιστές ωστόσο υπάρχουν ερωτήματα που αφορούν το σωστό κάπνισμα.

Σε βασικά τέτοια ερωτήματα δίδονται απαντήσεις παρακάτω, που κύρια αποσκοπούν στο να μειώσουν τις βλαβερές συνέπειες του καπνίσματος καπνοσύριγγας και βέβαια να επισημάνουμε τις αρχές του ποιοτικού καπνίσματος.

8.1 ΠΩΣ ΔΙΑΛΕΓΩ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΟΥ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑ

Υλικό

Φυσικά και θα πρέπει να είναι από ρέικι μια και το υλικό αυτό είναι που συγκεντρώνει τα απαραίτητα χαρακτηριστικά για μια καπνοσύριγγα και παράγεται και στην Ελλάδα Φυσικά

υπάρχουν και άλλα υλικά πέραν του ξύλου αυτού (Αργίλος, πορσελάνη, καλαμπόκι), όμως αυτά στερούνται των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του ρεικιού και της χρησιμότητας του.

Τιμή

Οι τιμές ποικίλουν από μερικά ευρώ μέχρι εκατοντάδες. Είναι σοφότερο όμως για την πρώτη μας καπνοσύριγγα να διαλέξουμε μια όχι και τόσο ακριβή, καθώς ο πειραματισμός είναι αυτός που θα κυριαρχεί. Καλό θα ήταν να αποφύγουμε πολύ μικρές καπνοσύριγγες, καθώς έχουν την ιδιαιτερότητα να υπερθερμαίνονται εύκολα όπως επίσης καλό θα ήταν να αποφεύγουμε τις μεγάλες διότι θα είναι δύσκολο για έναν αρχάριο να τις κρατήσει αναμμένες, και συχνά θα είναι μεγάλη η ποσότητα καπνού που θα μένει άκαυτος στον πάτο. Ψάξτε για έναν καλό πωλητή καπνών και καπνοσυριγγών και ζητήστε την βοήθεια του.

Φίλτρο

Ο καπνός καλό είναι να μην εισπνέεται γι' αυτό και η χρήση φίλτρου είναι προαιρετική. Βέβαια η χρησιμότητα του φίλτρου έχει ως σκοπό να εμποδίζει τα υγρά από τον καπνό κατά την διάρκεια του καπνίσματος να φτάσουν στο στόμα. Αυτό είναι κάτι το οποίο με την εμπειρία θα μπορείτε να αποφεύγετε και μόνοι σας. Άλλοι υποστηρίζουν ότι το φίλτρο στερεί χαρακτηριστικά γεύσης, αυτό όμως είναι κάτι καθαρά υποκειμενικό.

Σχήμα

Φυσικά και είναι θέμα προσωπικού γούστου. Αρκετοί καπνιστές προτιμούν τις κυρτές καθώς έχουν καλύτερο κράτημα στο χέρι και ασκούν λιγότερη πίεση στα δόντια και στο σαγόνι όταν δεν τις κρατάς.

Δεύτερης διαλογής

Είναι οι καπνοσύριγγες που έχουν κάποια ελαττώματα στην επιφάνεια τους, ελαττώματα τα οποία προέρχονται από την φύση, δηλαδή από το κομμάτι ρεικιού που κατασκευάστηκαν.

Αυτά τα ελαττώματα δεν έχουν καμιά επίπτωση στον τρόπο καπνίσματος και εάν δεν σας ενοχλούν στο μάτι τότε είναι μία πολύ καλή επιλογή.

8.2 ΠΩΣ ΔΙΑΛΕΓΩ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ ΚΑΠΝΟ

Όπως και στο σχήμα της καπνοσύριγγας που θέλουμε να διαλέξουμε έτσι και στον καπνό διαλέγουμε αυτόν που μας αρέσει, είναι θέμα προσωπικού γούστου.

Εάν η μόνη σας εμπειρία είναι από τσιγάρα και πούρα τότε σίγουρο είναι ότι θα βρεθείτε σε σύγχυση. Η γεύση του καπνού επηρεάζεται από πάρα πολλούς παράγοντες. Όχι μόνο από τα είδη των καπνών που περιέχονται σε αυτόν αλλά επίσης από το στυλ κοπής του και από την επιλογή της κατάλληλης καπνοσύριγγας για να την καπνίσουμε. Ο μόνος τρόπος για να καταλήξει κάποιος στον καλύτερο καπνό γι' αυτόν είναι μέσα από την χρονοβόρα αλλά και συγχρόνως διασκεδαστική διαδικασία της δοκιμής.

Αρωματικοί εναντίων μη αρωματικών

Σαν γενικός κανόνας ισχύει ότι οι αρχάριοι επιλέγουν καπνούς οι οποίοι έχουν εμποτιστεί με διάφορα αρωματικά όπως βανίλια, κεράσι, σαμπάνια κλπ, ενώ αυτοί που είναι συγχρόνως καπνιστές τσιγάρων και πούρων επιλέγουν τους κλασικούς φυσικούς σε γεύση καπνούς.

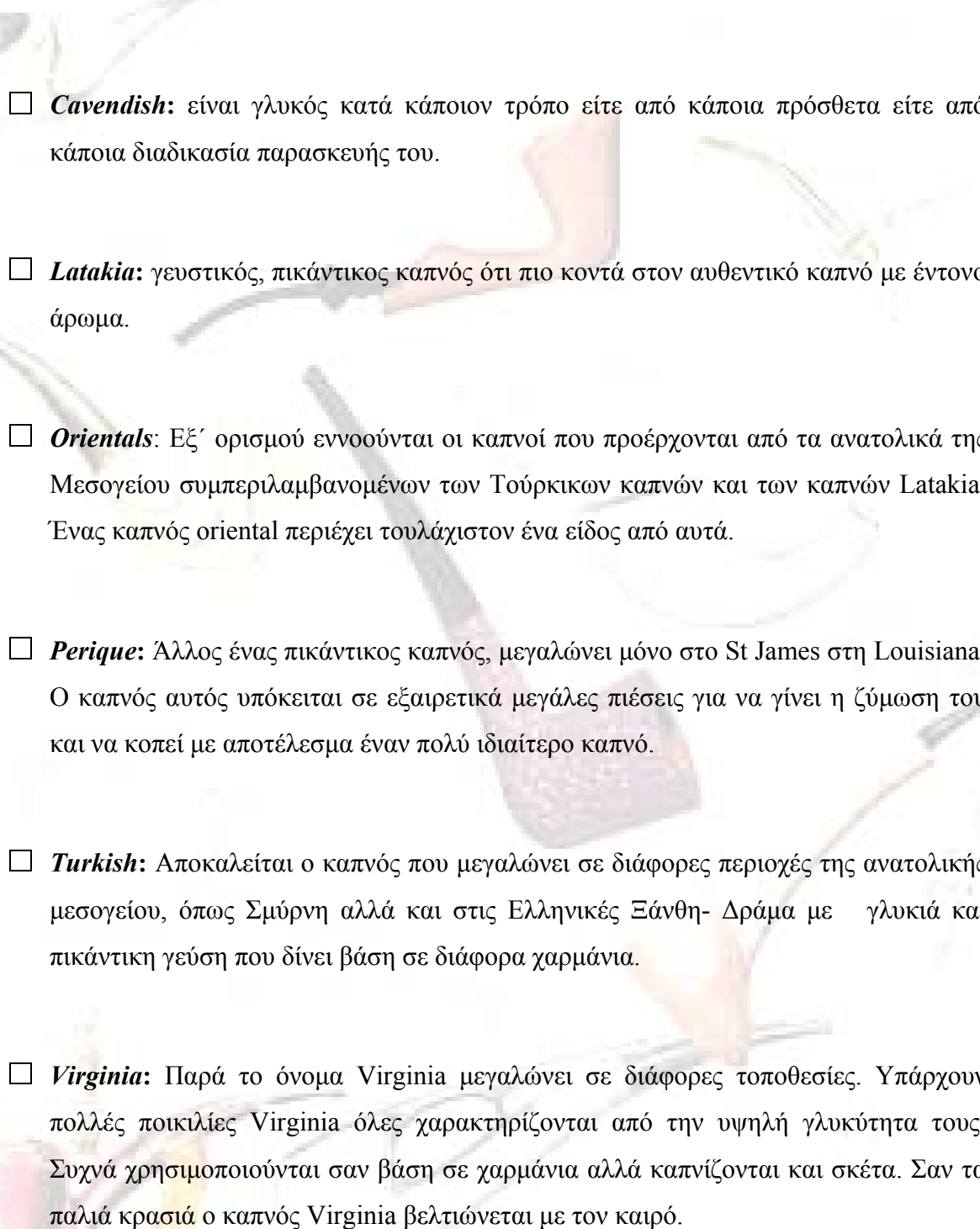
Αρωματικοί

Ένας καλός αρωματικός καπνός έχει μια ελαφριά γεύση φυσικού καπνού. Οι αρωματικοί καπνοί τείνουν να είναι πιο υγροί σε σχέση με τους μη αρωματικούς κάτι το οποίο μπορεί να οδηγήσει σε προβλήματα τα οποία μπορούν να αποφευχθούν εάν ληφθεί κατάλληλη προετοιμασία στον καπνό και την αποθήκευση του.

Μη Αρωματικοί

Υπάρχουν καπνοί οι οποίοι δεν περιέχουν κανένα επιπλέον αρωματικό ή γευστικό πρόσθετο. Ουσιαστικά ένας καλός μη αρωματικός καπνός δεν περιέχει τίποτα παραπάνω εκτός από καπνό και λίγο νερό.

Κοινοί τύποι καπνών

-
- Burley:** όχι πολύ γλυκός με μεγάλη περιεκτικότητα σε νικοτίνη και αργή καύση, με ανεπαίσθητη γεύση. Ο burley χρησιμοποιείται συνήθως σαν βάση σε αρωματικούς καπνούς για να βελτιώσει τα χαρακτηριστικά του.
 - Cavendish:** είναι γλυκός κατά κάποιον τρόπο είτε από κάποια πρόσθετα είτε από κάποια διαδικασία παρασκευής του.
 - Latakia:** γευστικός, πικάντικος καπνός ότι πιο κοντά στον αυθεντικό καπνό με έντονο άρωμα.
 - Oriental:** Εξ' ορισμού εννοούνται οι καπνοί που προέρχονται από τα ανατολικά της Μεσογείου συμπεριλαμβανομένων των Τούρκικων καπνών και των καπνών Latakia. Ένας καπνός oriental περιέχει τουλάχιστον ένα είδος από αυτά.
 - Perique:** Άλλος ένας πικάντικος καπνός, μεγαλώνει μόνο στο St James στη Louisiana. Ο καπνός αυτός υπόκειται σε εξαιρετικά μεγάλες πιέσεις για να γίνει η ζύμωση του και να κοπεί με αποτέλεσμα έναν πολύ ιδιαίτερο καπνό.
 - Turkish:** Αποκαλείται ο καπνός που μεγαλώνει σε διάφορες περιοχές της ανατολικής μεσογείου, όπως Σμύρνη αλλά και στις Ελληνικές Ξάνθη- Δράμα με γλυκιά και πικάντικη γεύση που δίνει βάση σε διάφορα χαρμάνια.
 - Virginia:** Παρά το όνομα Virginia μεγαλώνει σε διάφορες τοποθεσίες. Υπάρχουν πολλές ποικιλίες Virginia όλες χαρακτηρίζονται από την υψηλή γλυκύτητα τους. Συχνά χρησιμοποιούνται σαν βάση σε χαρμάνια αλλά καπνίζονται και σκέτα. Σαν τα παλιά κρασιά ο καπνός Virginia βελτιώνεται με τον καιρό.

8.3 ΠΩΣ ΑΠΟΘΗΚΕΥΩ ΤΟΝ ΚΑΠΝΟ

Η ποσότητα της υγρασίας που περιέχεται στον καπνό επηρεάζει την γεύση του και τον τρόπο που καπνίζεται. Ένας καπνός ο οποίος είναι πολύ υγρός ή ξηρός δεν θα έχει καθόλου ευχάριστη γεύση. Ένα τρόπος (εμπειρικά) για να διαπιστωθεί εάν ο καπνός σας έχει τη κατάλληλη υγρασία είναι να πάρετε μία μικροποσότητα καπνού με τα δάχτυλα σας και να την πιέσετε. Εάν μετά το άφημα των δακτύλων σας ο καπνός επανέλθει στην κανονική του κατάσταση τότε πάει να πει ότι η υγρασία του είναι ικανοποιητική, εάν παραμείνουν τα κομμάτια ενωμένα τότε είναι πολύ υγρός και εάν αρχίσουν να διαλύονται και να σπάνε τότε είναι πολύ ξηρός.

Οι συσκευασμένοι καπνοί σε μεταλλικά κουτιά κρατούν την υγρασία του συνήθως για αρκετές εβδομάδες μετά το άνοιγμα τους. Σε αντίθετη περίπτωση καλό είναι να αποθηκεύονται κάπου αεροστεγώς.

8.4 ΠΩΣ ΣΤΡΩΝΩ ΜΙΑ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑ

Η διαδικασία του στρώσιματος μίας καπνοσύριγγας εξυπηρετεί δύο σκοπούς. Ο πρώτος είναι να φύγουν οποιαδήποτε υπολείμματα έχουν μείνει από την κατασκευή και ο δεύτερος είναι η δημιουργία ενός προστατευτικού στρώματος κάρβουνου στο εσωτερικό του θαλάμου καύσης για την προστασία του από την υπερθέρμανση. Είναι σημαντικό να καπνίζουμε μια καινούρια καπνοσύριγγα αργά προς αποφυγής καταστροφής του γυμνού ξύλου.

Ένας εύκολος και δημοφιλής τρόπος για να στρώσουμε μια καπνοσύριγγα είναι η μέθοδος των 3/3. Γεμίζουμε αρχικά το 1/3 του θαλάμου καύσης και καπνίζουμε, στη συνέχεια 2/3 και 3/3 μέσα σε διάστημα ενός μηνός. Δεν πρέπει να βιαστεί κάποιος να γεμίσει το μπολ μέχρι επάνω αμέσως.

8.5 ΠΩΣ ΓΕΜΙΖΩ ΜΙΑ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑ

Το γέμισμα την καπνοσύριγγας παίζει σημαντικό ρόλο για την διασφάλιση ενός καλού καπνίσματος. Ο ευκολότερος και συντομότερος τρόπος είναι το διαδοχικό γέμισμα.. Προσέχουμε στην κατώτερη στρώση να είναι αραιός και όσο ανεβαίνουμε να πυκνώνει με στόχο στην κορυφή να είναι πιο σφικτός.

Παίρνουμε καπνό και γεμίζουμε τον θάλαμο καύσης μέχρι επάνω, πιέζουμε τον καπνό μέχρι να φτάσει περίπου στα 2/3 του μήκους του θαλάμου καύσεως. Ξανακάνουμε την ίδια

διαδικασία και πιέζουμε ελαφρά. Δοκιμάζουμε να εισπνεύσουμε πρώτα με σβηστό το καπνοσύριγγιο και χωρίς φίλτρο. Εάν μπορούμε να εισπνεύσουμε αρκετό αέρα χωρίς δυσκολία τότε το γέμισμα έχει γίνει σωστά.

8.6 ΠΩΣ ΑΝΑΒΩ ΜΙΑ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑ

Υπάρχουν τρεις τρόποι για να ανάψει μία καπνοσύριγγα .

- Με σπέρτα
- Με αναπτήρα βουτανίου (Bic)
- Με αναπτήρα Zipro

Ο σωστότερος και καταλληλότερος τρόπος είναι τα σπέρτα μια και η γεύση του καπνού δεν επηρεάζεται καθόλου. Ο ευκολότερος είναι με αναπτήρα βουτανίου. Ενώ ο αναπτήρας Zipro δεν ενδείκνυται καθώς ο καπνός παίρνει γεύση και μυρωδιά από τον συγκεκριμένο αναπτήρα(από το υγρό που υπάρχει στο εσωτερικό του, δηλαδή ζιπέλαιο).

8.7. ΠΩΣ ΚΑΘΑΡΙΖΩ ΜΙΑ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑ

Η καπνοσύριγγα πρέπει να καθαρίζεται μετά από κάθε κάπνισμα. Για να γίνει αυτό πρέπει να αφήσουμε την καπνοσύριγγα να κρυώσει πρώτα. Αδειάζουμε την στάχτη και όποια υπολείμματα καπνού υπάρχουν στον πάτο του θαλάμου καύσεως χρησιμοποιώντας το ειδικό εργαλείο, αφαιρούμε το επιστόμιο και το καθαρίζουμε εσωτερικά χρησιμοποιώντας τα ειδικά βουρτσάκια . Με καινούριο βουρτσάκι καθαρίζουμε και το εσωτερικό του θαλάμου καύσεως ,το στέλεχος και την τρύπα εισαγωγής αέρα.

Τέλος φροντίζουμε, έτσι ώστε η αποθήκευση της καπνοσύριγγας να γίνεται με το επιστόμιο προς τα πάνω.

8.8 ΓΙΑΤΙ ΝΙΩΘΩ ΚΑΨΙΜΟ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ

Αναφέρεται στην έντονη αίσθηση που υπάρχει στη γλώσσα. Είναι κάτι το οποίο συμβαίνει συχνά στους νέους καπνιστές ή και στους παλαιότερους οι οποίοι έχουν να καπνίσουν αρκετό

καιρό . Η πιθανότερη αιτία είναι η υγρασία του καπνού να κυμαίνεται σε υψηλά επίπεδα ή να μην έχει γίνει σωστό γέμισμα με καπνό στον θάλαμο καύσης.

8.10 ΠΩΣ ΣΥΝΤΗΡΩ ΤΗΝ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑ ΜΟΥ

Μετά από αρκετά χρόνια χρήσης της καπνοσύριγγας το κάρβουνο που σχηματίζεται στα τοιχώματα του θαλάμου καύσεως μπορεί να γίνει τόσο παχύ ώστε να μειωθεί σημαντικά η χωρητικότητα του καπνού. Σε πολύ ακραίες περιπτώσεις το πολύ παχύ στρώμα κάρβουνου στα τοιχώματα μπορεί να προκαλέσει το σπάσιμο της καπνοσύριγγας . Το ιδανικό πάχος κάρβουνου που θα πρέπει να υπάρχει στα τοιχώματα του θαλάμου καύσεως είναι περίπου 1.5mm. Όταν ξεπεραστεί το πάχος αυτό καλό θα ήταν να αφαιρούμε ένα στρώμα κάρβουνου από τα τοιχώματα χρησιμοποιώντας ένα μαχαιράκι το οποίο υπάρχει για αυτό το σκοπό.

8.11 ΤΙ ΚΑΝΩ ΟΤΑΝ Η ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑ ΜΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΥΦΗ

Μια καπνοσύριγγα σωστά συντηρούμενη θα ξεπεράσει σε ζωή τον ιδιοκτήτη της. Σε μερικές περιπτώσεις όμως η καπνοσύριγγα ίσως αρχίσει να γίνεται πικρή(στυφή). Αυτό προκαλείτε συνήθως από τον μη επαρκή χρόνο ξεκούρασης της καπνοσύριγγας ανάμεσα στα καπνίσματα. Ο καλύτερος τρόπος αντιμετώπισης αυτού του προβλήματος είναι η έκλυση βοήθειας από έναν επαγγελματία.

ΒΕΛΤΙΩΝΕΤΑΙ Ο ΚΑΠΝΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

Η απάντηση είναι ναι. Ο καπνός όπως και τα κρασιά βελτιώνονται με τον καιρό. Ειδικά η ποικιλία Virginia έχει την τάση να βελτιώνεται με τον καιρό, ο καπνός γίνεται πιο σκούρος πιο γλυκός σε αντίθεση με τις φρεσκοκομμένες ποικιλίες. Πολλοί καπνιστές αποθηκεύουν τους αγαπημένους καπνούς τους περιμένοντας να ωριμάσουν. Ο καλύτερος τρόπος βέβαια για να γίνει αυτό είναι η αγορά ενός υγραντήρα (ειδική συσκευή όπου ρυθμίζεται η υγρασία έτσι ώστε να μένει σταθερή.)

Ο καπνός θα πρέπει να μην έχει ανοιχτεί από την αρχική του συσκευασία πριν τη χρήση του και ακόμα καλύτερα η μετέπειτα αποθήκευση του να γίνεται σε αεροστεγώς κλεισμένο βάζο ή σακουλάκι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΕΡΕΥΝΑ ΑΓΟΡΑΣ –ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ

Για την ολοκλήρωση της διατριβής μας προβήκαμε σε έλεγχο της αγοράς κυρίως σε ότι αφορά το είδος των καπνοσυριγγών που επικρατούν, την προέλευση τους και την τιμή πώλησης τους.

Κατόπιν έρευνας διαπιστώθηκε ότι, οι καπνοσύριγγες διαφέρουν κοστολογικά ανάλογα με το σχήμα τους και την πρώτη ύλη που χρησιμοποιείται για να παραχθούν. Παρακάτω παρατίθενται τιμές για καπνοσύριγγες ,κυρίως από ρίζα ρεικιού, από διάφορες χώρες.

Από τη Χιλή :

Χειροποίητη καπνοσύριγγα που πωλείται περίπου 140€

Άλλη μια χειροποίητη καπνοσύριγγα που πωλείται περίπου 150€.

Από Βέλγιο:

Καπνοσύριγγα κατασκευασμένη από ιταλική ρίζα ρεικιού και πωλείται 310€.

Και αυτή η καπνοσύριγγα είναι κατασκευασμένη από ιταλική ρίζα ρεικιού και πωλείται 335€.

Κατασκευασμένη από ρίζα ρεικιού πιο απλή σε σχέση με τις άλλες και πωλείται 120€

Επίσης το κόστος επηρεάζεται άμεσα και από το σχέδιο που έχει μια καπνοσύριγγα (σχέδια που είδαμε σε προηγούμενο κεφάλαιο), πόσο καμπύλο είναι και πόσο μακρύ ή κοντό είναι το κύριο στέλεχος της.

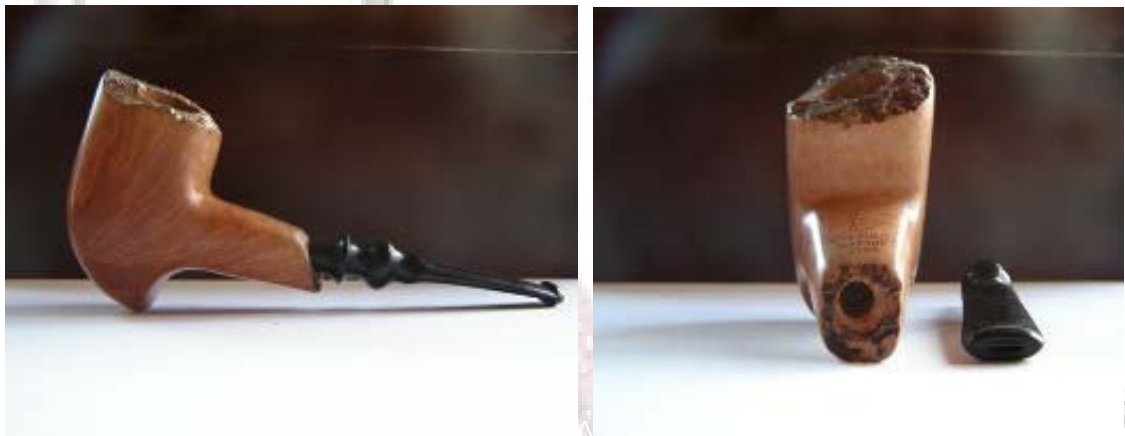
Και τέλος από Κύπρο:

Πωλείται 125€

Από ελληνική ρίζα ρεικιού και επιστόμιο κατασκευασμένο από εβονίτη πωλείται 425€

Πρώτη ύλη από ιταλική ρίζα ρεικιού και επιστόμιο από εβονίτη πωλείται 325€.

Ένα εξαιρετικό σχέδιο καπνοσύριγγας το οποίο πωλείται 575€.

Και τέλος άλλο ένα πολύ όμορφο σχέδιο καπνοσύριγγας από ελληνική ρίζα ρεικιού κατασκευασμένη έτσι ώστε να σταθεί και μόνη της και πωλείται 575€.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9.1

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΒΒΟΣ – ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ

Από συνέντευξη που έδωσε στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» το Μάρτιο του 2008:

«Επιλέγω μόνος μου τα ξύλα και με μεράκι δίνω το τελικό σχήμα»

Ο κ. Αλέξανδρος Ζαββός κατασκευάζει χειροποίητες πίπες εδώ και περίπου τέσσερις δεκαετίες. Επέλεξε το συγκεκριμένο επάγγελμα μετά από μια τυχαία γνωριμία με τον Λίμπερο Αλμπανέσε, πρώτο τεχνίτη και παραγωγό προπλασμάτων για καπνοσύριγγες στην Καλάμπρια της Ιταλίας.

Σήμερα ο κ. Ζαββός είναι ένας από τους ελάχιστους, αν όχι ο μοναδικός κατασκευαστής καπνοσύριγγας παγκοσμίως που ακολουθεί την κάθετη παραγωγή: αφού πάρει την πρώτη ύλη από τα ελληνικά δάση, έπειτα από κατεργασία που κάνει ο ίδιος, το τελικό προϊόν θα καταλήξει απευθείας στον καπνιστή.

Ο κ. Ζαββός αναφέρει ότι « το κάπνισμα της πίπας είναι το σύνολο μικρών τελετουργιών και μεγάλων απολαύσεων. Για μένα είναι μια μυσταγωγία στην οποία εγώ προσπαθώ να μετέχω μέσα από το μεράκι μου στην κατασκευή της πίπας». Συμπληρωματικά αναφέρει ότι στην Ελλάδα έχουμε το καλύτερο ρείκι του κόσμου, ξύλο που είναι η βάση για την

κατασκευή της καπνοσύριγγας. «Για να εξασφαλίσω την καλύτερη ποιότητα, προτιμώ τα δάση που εκτείνονται από το Αντίρριο μέχρι τα ελληνοαλβανικά σύνορα».

Στην συνέντευξη αυτή αναφέρει ότι τις πίπες που κατασκευάζει τις χωρίζει σε τέσσερις (4) διαφορετικές κατηγορίες ανάλογα με τα «ελαττώματα» τους, κατά πόσο δηλαδή έχουν επηρεαστεί από τους παγετούς, τις φωτιές κ.α.:

- Τη Natural A που είναι 100% καθαρό ξύλο, χωρίς ρόζους.
- Τη Natural B που τα «ελαττώματα» του ξύλου δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερα από την κεφαλή μιας καρφίτσας ή μικρής πρόκας.
- Την Aristocrat που οι ρόζοι στο ξύλο δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερα από την κεφαλή μιας μικρής ή μεγάλης πρόκας.
- Τη Export X, η οποία είναι πάντα σκουρόχρωμη, ή αμμοβολής και σε αυτή την κατηγορία ανήκουν περίπου έξι στις δέκα πίπες που κατασκευάζει ο κ. Ζαββός κάθε χρόνο.

Τέλος ο κ. Ζαββός έχει πάρει δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για την κατασκευή υγροστατικής πίπας. Αναφέρει ότι αντίθετα με τις συμβατικές πίπες φίλτρου, η υγροστατική πίπα συγκρατεί και μειώνει δραστικά την υγρασία και τα βαρέα κατάλοιπα του καπνού, όπως η πίσσα και εξαφανίζει την πικρή γεύση και το κάψιμο της γλώσσας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΚΑΠΝΙΣΤΕΣ ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΑΣ

ΣΙΓΚΜΟΥΝΤ ΦΡΟΪΝΤ: Πατέρας της ψυχανάλυσης. Μανιώδης καπνιστής πίπας. Προσπαθούσε για 43 χρόνια να το κόψει αλλά δεν τα κατάφερε ποτέ.

ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ: Η Σταρ όλων των εποχών. Τολμηρή. Ήταν από τις πρώτες γυναίκες που κάπνισε δημοσίως και είχε και στυλ.

ΠΑΜΠΛΟ ΠΙΚΑΣΣΟ: Ο μεγαλύτερος Ισπανός ζωγράφος. Οι πίπες του ήταν φτηνές. Δεν κόστιζαν πολύ, έγιναν όμως μόδα στην Ισπανία.

ΚΛΑΡΚ ΓΚΕΪΜΠΛ: Ο μύθος του Χόλγουντ. Το κάπνισμα πίπας του πρόσδιδε γοητεία. Είχε μια σημαντική συλλογή από πίπες.

ΒΑΝ ΓΚΟΓΚ: Ο δυστυχής ζωγράφος. Ο Βαν Γκογκ όντας πολύ φτωχός, κάπνιζε πίπες που του χάριζαν, ο εξάδελφος του και άλλοι συγγενείς.

ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ: Ο διάσημος ντέντεκτιβ. Ο ηθοποιός William Gillette που πρωτοενσάρκωσε το ρόλο του διάσημου ντεντέκτιβ καθιέρωσε την πίπα από κολοκύθα.

ΤΖΑΚ ΛΕΜΟΝ: Ο ηθοποιός της κωμωδίας. Είχε μια τεράστια συλλογή από πίπες που αγόραζε στο Λ. Άντζελες και στα ταξίδια του.

ΕΡΝΕΣΤ ΧΕΜΙΝΓΟΥΕΪ: Συγγραφέας-Πολεμικός ανταποκριτής. Προτιμούσε πίπες με μεγάλη φόρμα. Ήθελε να έχουν μεγάλη περιεκτικότητα για να κρατάνε όλο το βράδυ.

ΡΑΝΤΓΙΑΡΝΤ ΚΙΠΛΙΝΓΚ: Ο ποιητής του «ΑΝ».Καπνιστής και ο ίδιος αναφέρει στα ποιήματα ή στις νουβέλες του ότι πολλοί από τους ήρωες του κάπνιζαν πίπα.

ΚΑΡΙ ΓΚΡΑΝΤ: Ο γόης με το κοσμοπολίτικο στυλ. Είχε μία τεράστια συλλογή από πίπες στο σπίτι του στο Μπελ Αιρ και το Μπέβερλυ Χιλς.

ΑΛΜΠΕΡΤ ΑΪΝΣΤΑΪΝ: Ο Ιδιοφυής. Αφιέρωνε πολύ χρόνο στην ιεροτελεστία της επιλογής πίπας και στην προετοιμασία της για να απολαμβάνει την ηρεμία του.

ΑΝΤΟΝΙ ΧΟΠΚΙΝΣ: Ο ηθοποιός των μεγάλων ρόλων. Είχε μία τεράστια συλλογή στο σπίτι του στο Λονδίνο.

ΝΙΑ ΑΡΜΣΤΡΟΓΚ: Ο άνθρωπος που πάτησε το φεγγάρι. Η πίπα του είχε χρυσό ανάγλυφο έμβλημα του ΑΡΟΛΛΟ και τα ονόματα του πληρώματος.

ΡΟΑΛΝΤ ΑΜΟΥΛΣΕΝ: Ο εξερευνητής του Νότιου Πόλου. Στις εξερευνήσεις του δεν του έλειπε η πίπα του στην οποία είχε χαράξει τα ονόματα όσων είχαν πατήσει την Αρκτική.

ΤΖΕΪΜΣ ΤΖΟΪΣ: Ο δύσκολος συγγραφέας. Περνούσε πολλά βράδια στο σπίτι του, μπροστά στο πιάνο, καπνίζοντας μία από τις πίπες της τεράστιας συλλογής του.

ΤΖΕΡΑΛΝΤ ΦΟΡΝΤ: Ο πρόεδρος των Η.Π.Α. Κάπνιζε πάντα μία πίπα όταν χαλάρωνε στον Λευκό Οίκο. Στο οβάλ γραφείο είχε μια σημαντική συλλογή.

ΛΕΟΝΑΡΝΤΟ ΝΤΑ ΒΙΝΤΣΙ: Ο μεγαλύτερος ζωγράφος της Αναγέννησης. Βρέθηκαν στο σπίτι του στο Μιλάνο χειρόγραφα προσχέδια για πήλινες πίπες το 1510.

ΣΑΡΑ ΜΠΙΟΝΤΑΕΡ: Ο Γάλλος ποιητής. Έζησε μια ζωή με έντονες συγκινήσεις και γεμάτη από καταχρήσεις, χωρίς να αποχωρίζεται τις πίπες του. Μανιώδης καπνιστής.

ΤΖΕΡΙ ΛΙ ΛΙΟΥΙΣ: Ο ροκ τραγουδιστής. Μοναδικός τραγουδιστής ροκ. Μανιώδης καπνιστής, που δεν αφήνει να περάσει ούτε μία ώρα χωρίς να απολαύσει την πίπα του.

ΙΣΑΑΚ ΝΕΥΤΩΝ: Ο εφευρέτης της βαρύτητας. Μανιώδης καπνιστής. Είχε χρησιμοποιήσει, κάποτε, το δάχτυλο μιας κυρίας για να «πατήσει» τον καπνό μέσα στη πίπα του.

ΜΑΚ ΑΡΘΟΥΡ: Ο σκληρός στρατηγός. Έχει συνδυαστεί η επιτυχία του με μια τεράστια πίπα τύπου καλαμποκιού, χωρίς την οποία δεν έπαιρνε καμία σημαντική απόφαση.

ΜΠΕΡΤΡΑΝΤ ΡΑΣΕΛ: Ο φιλόσοφος. «Το μυστικό της μακροζωίας μου είναι ότι τις τελευταίες 4 δεκαετίες καπνίζω συνέχεια την πίπα μου εκτός από τις ώρες που κοιμάμαι.

ΣΕΜΠΑΣΤΙΑΝ ΜΠΑΧ: Ο μεγάλος μουσικός. Όταν καθόταν στην ιδιαίτερη καρέκλα του στο σπίτι και είχε το γιό του στα γόνατα του, έπινε ένα ποτό και κάπνιζε την πίπα του.

ΖΑΝ ΠΟΛ ΣΑΡΤΡ: Ο πρώτος εκπρόσωπος του υπαρξισμού. Άφησε πολλές φωτογραφίες του όπου κάπνιζε πίπα.

ΜΑΡΚ ΤΟΥΕΪΝ: Ο συγγραφέας των παιδικών βιβλίων. Όπως όλοι οι λάτρεις του καπνίσματος πίπας είχε την μανία να τις καθαρίζει επισταμένως.

ΓΚΡΑΧΑΜ ΜΠΕΛ: Ο εφευρέτης του τηλεφώνου. Είχε παντού γύρω του πίπες και καπνό. Στο Εδιμβούργο έμαθε για τις Σκοτσέζικες πίπες.

ΖΩΡΖ ΣΙΜΕΝΟΝ: Ο συγγραφέας του αστυνομικού Μαϊγκρέ. Μανιώδης καπνιστής, έβαζε πάντα τους ήρωες του να καπνίζουν πίπα τυλίγοντας τους με μυστήριο.

ΜΠΙΝΓΚ ΚΡΟΣΜΠΙ: Ο τραγουδιστής. Η εικόνα του ήταν συνδεδεμένη με το κάπνισμα της πίπας. Ήταν σήμα κατατεθέν του ζεν πρεμιέ της εποχής.

ΑΡΘΟΥΡ ΜΙΛΛΕΡ: Ο θεατρικός συγγραφέας. Ξεχωριστή φιγούρα λόγιου με τα χαρακτηριστικά μαύρα γυαλιά και την πίπα που δεν αποχωριζότανε ποτέ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μέσα από το σύντομο ταξίδι μας στον κόσμο της καπνοσύριγγας διαπιστώσαμε ότι η καπνοσύριγγα μας έρχεται από πολύ παλιά και αποσκοπούσε σε διάφορες χρήσεις όπως σε ιεροτελεστίες, για θεραπευτικούς λόγους και για λόγους ευχαρίστησης.

Τα υλικά που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή μιας καπνοσύριγγας ποικίλουν αναλόγως με το αποτέλεσμα που θέλουμε παραδείγματος χάρη: αν θέλουμε φτηνές καπνοσύριγγες διαλέγουμε φτηνά υλικά όπως πυλό και καλαμπόκι που από το τελευταίο κατασκευάζονται συνήθως καπνοσύριγγες μιας χρήσεως. Για πιο ακριβές καπνοσύριγγες επιλέγουμε για πρώτη ύλη το ξύλο, που στην περίπτωση μας ήταν το ξύλο από το ρέικι.

Σημαντικό για κάθε κατασκευαστή καπνοσύριγγας είναι να ξέρει πολύ καλά το ξύλο γιατί σαν υλικό είναι ανισότροπο. Μεγάλη προσοχή πρέπει να δίνει κατά το στάδιο της ξήρανσης του ξύλου (της πρώτης ύλης) έτσι ώστε να μην είναι ούτε πολύ ξηρό ούτε πολύ υγρό στη μετέπειτα κατεργασία του.

Για την κατασκευή της καπνοσύριγγας χρησιμοποιούνται απλά εργαλεία και πολύ μεράκι από όλους τους κατασκευαστές όπως διαπιστώθηκε. Οι καπνοσύριγγες που κατασκευάζονται είναι ικανές να καλύψουν τα γούστα όλων των οπαδών της καπνοσύριγγας.

Σκοπός αυτής της εργασίας είναι ουσιαστικά να γίνει ένα εγχειρίδιο για τους καπνιστές καπνοσύριγγας απαντώντας σε όλα τα ερωτήματα που πιθανότατα να έχουν οι οπαδοί της.

Ευχαριστούμε πολύ που σε αυτή την προσπάθεια ήταν δίπλα μας ο κ. Κακαράς Ιωάννης (καθηγητής του Τει Καρδίτσας).Επίσης να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα τον κ. Μαντάνη Γεώργιο (καθηγητής του Τει Καρδίτσας)τον κ.Λαμπούδη Δημήτριο (καθηγητής του Τει Καρδίτσας) τον κ. Καραστεργίου Σωτήριο (προϊστάμενος του Τει Καρδίτσας) και τους κ. Σαργέντη Φοίβο και Θεόδωρο Κανελλόπουλο που είχαν την καλή θέληση να προσθέσουν και εκείνοι το λιθαράκι τους σε αυτή την εργασία .

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΠΟΛΥ!

ΤΕΛΟΣ

